

★ røde garde

Politiet juger om beredskapstroppen!

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Post giro 20 60 68.
Abonnementspris kr. 20,- pr. år.
RØDE GARDE kommer ut
med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erting Maartmann-Moe.

Bygg sterke opposisjonsgrupper på gymnasene!

Interessekampen på gymnasene har fått et kraftig oppsving i høst. På tross av NGS-ledelsens sabotasje, har gymnasiastene over hele landet drevet kampen fram. Siden Unge Høyre tok makta, har ikke NGS-ledelsen vært noen ledelse for kampen, men tvert imot en ledelse for sabotasjen.

Kampvillige elever har nå sett seg lei på at sabotasjelinja får herske i ledelsen. I Møre og Romsdal, et fylke som har gått i spissen for mange kamper, har elevene tatt initiativet til å danne organiserte opposisjonsgrupper mot den reaksjonære NGS-ledelsen. Flere skoler og gymnassutvalg har allerede slutta seg til dette initiativet.

Hva mener så ledelsen i Sosialistisk Ungdom om dette initiativet? Vi fikk de første signalene på siste landsstyremøte i NGS. Her gikk SUs representanter mot opposisjonsgruppene med bl.a. følgende argumenter:

Dette er å danne et YES (reaksjonær splittelsesorganisasjon på yrkesskolene) på gymnasene — det er å splitte elevbevegelsen!

Det er to store forskjeller på opposisjonsgruppene og YES. YES er en råtten, reaksjonær oppsisjon mot en bra og kampvillig ledelse i YLI. Opposisjonsgruppene på gymnassene derimot er resultat av kampvillige elevers rettferdige harme mot en ledelse som saboterer.

Mens opposisjonsgruppene jobber for ei kamplinje innafor NGS, sier YES åpent at de vil melde seg ut av YLI og danne egen organisasjon hvis ikke deres linje vinner fram!

SU-ledelsen sier videre: Dette er organisatorisk kamp mot Unge Høyre — det vi ønsker er politisk kamp mot reaksjonen!

Dette er et falskt argument. Sannheten er at den politiske linja i opposisjonsgruppene — en massebevegelse for å hive ut reaksjonen — ikke passer inn i SU-ledelsens taktikk. De ønsker å løse problemene gjennom et fredelig diplomati på toppen av ungdomsorganisasjonene der verva i de forskjellige interesseorganisasjonene blir fordelt. SU-ledelsen ønsker ikke en elevbevegelse med et sterkt og aktivt grunnplan som kjemper fram riktige linjer, men at SU sjøl, gjennom forhandlinger med UNGE Høyre skal få seg bein i toppen av NGS.

SU-ledelsen sier videre: Det er for lite skolepolitikk i plattformen til opposisjonsgruppene!

Dette er et virkelig yes-argument. For det første er det ingen som har lagt fram en så bra linje nettopp for skolepolitikken som dette forslaget til plattform gjør. Kontroller med plattformen som er gjengitt på side 4 sjøl. For det andre er dette et fordekt angrep på 4. parola i plattformen — «Mot ei snever og isolert elevrørsle — einskap med andre

grupper i kamp!»

Hvorfor er denne parola reist? Jo, fordi jentene er lei av å bli møtt med at «det er ikke er skolepolitikk» når de fremmer kravet om sjølbestemt abort. Elevene er lei av å få det samme reaksjonære argumentet til svar når de krever enhet med andre grupper i kamp. Elevene ønsker å vise solidaritet med folk over hele verden som blir undertrykt av imperialismen, ikke holde kjeft fordi det «ikke er skolepolitikk».

Hva er så SUs svar på denne parola? Jo, «plattformen inneholder for lite skolepolitikk»! Dette er ei rein gavepakke til den reaksjonære Unge Høyre-linja som vil isolere elevene fra alle andre grupper. SU har enda ikke sagt noe offentlig om denne saka. Hvis signalene fra landsstyremøtet blir SUs offisielle linje må den avvises av alle progressive.

Vi oppfordrer alle gymnasiaster som er lei av en udugelig og saboterende ledelse til å gå aktivt med i opposisjonsgruppa på skolen. Dette gjelder ikke minst SU-medlemmer som ikke vil være med på ledelsens sabotasje av interessekampen. Er det ikke danna opposisjonsgruppe på skolen enda, så gå igang med en gang. Bare gjennom en slik massekamp kan vi feie reaksjonen ut av NGS-ledelsen! Fram for breie og sterke opposisjonsgrupper!

Vellykka årsmøte i Helgeland og Salten GU

22. oktober blei en ung gutt stukket ned på gata i Bodø. Nazipøbel tålte ikke at gutten nekta å svare da han blei spurt om han var kommunist. Gutten blei tildelt 9 knivstikk i brystet. «Nazismen er politisk kriminell. Knivstikkinga fredag 22. oktober viser nazismen i praksis. Ikke på lang tid har det stått så klinkende klart at fascismen er terror, vold og kriminell

virksomhet. De som kaller fascisme en «lovlig, politisk bevegelse» oppmuntrer i virkeligheten til nye forbrytelser.

Gjengen rundt voldsmannen Øyvind Lorentzen er det beste bevis for at anti-kommunismen er det jordsmonn nazismen blomstrer i.

— Hoaas ut av skolen!
— Forby Norsk Front!
— Øyvind Lorentzen må til-

tales og dømmes for mord-forsøk!

— Alle fascister ut av Bodø Flystasjon!

Full klarlegging av forbindelsene mellom Øyvind Lorentzen og offiserene ved Bodø Flystasjon!

Dette er en del av en resolusjon som blei vedtatt med 16 mot 2 stemmer på årsmøtet i Helgeland og Salten Gymnasutvalg. Årsmøtet var

meget vellykka og fatta mange bra vedtak. Bl.a. vedtok generalforsamlinga støtte til okkupasjonen av Hammersborg skole i Oslo, krav om av NGS aktivt går inn i kampen for sjølbestemt abort, krav om bedring av hybelsituasjonen, boikott av skoleutvalget, krav om språklig likestilling og støtte til samenes kamp.

I resolusjonen «Kritikk av

klipp & kommentar

«Å, nei, å, nei — vi får jo ikke være med i det hele tatt, vi!»

Dagbladet spør: «Blir streikeaktiviteten i 1977 mer dempet eller blir den bitrere?» Vi overlater ordet til:

Jan Otto Hauge, journalist i Ny Tid:

— Hva 1977 vil bringe avhenger dessverre i stor grad av hva ekstremistene i fagbevegelsen — Aspengren og Steigan — legger opp til. Hittil har de fleste av «kampa» ledet av AKP'erne stort sett ført til en dreining av høyreskrua i fagbevegelsen. Samtidig settes streikevåpenet i miskreditt når det er nødvendig å ta det i bruk, f. eks. Krysset, Hydro-stuerne og bomkonflikten i Lier. Mitt håp for '77 er at de fagorganiserte viser både Aspengren og Steigan ryggen og slåss når det er nødvendig.

Vi kom til å tenke på en kinoreklame — «hvorfor må alltid jeg holdes utenfor?». Det er vel sikkert ikke ånden det er noe i veien med, men det kunne være politikken, eller hva?

SV-apostelen Langset

Nyttårsaften spurte Dagbladet noen stortingsrepresentanter om hvilken statsmann eller politiker de helst ville vært. Paul Thyness fra Høyre ville gjerne vært keiser Augustus, mens hans partifelle Karin Hafstad var mest betatt av den gamle sjefs-imperialisten George Marshall. Einar Førde (DNA)

valgte Kong Salomo! Vi velger imidlertid å glede RG's lesere med hele svaret til SVeren Langset. Bedre kan ikke SVs syn på arbeiderklassen som ledende klasse uttrykkes: «Eg ønskjer ikkje større makt, trår ei heller etter ytre prakt. Mitt høgste ønskje er å få audmjukt tene dei veike små.» (!)

«MONOPOL PÅ SANNHETEN»

«Det som nå kommer fra Kina, er på mange måter en konsekvens av det totalitære tankesystem med ufeilbarlighetsdogmer, kadaverdisiplin og kjetterfølgelse. Ufeilbarlighetsdogmene er knyttet til de som har makten. Deres «sannhet» har monopol, mens den forandres i takt med lederskapets interesser.» Det er Arbeiderbladet

3. desember som vrir av seg denne «analysen». Og dette tør ei avis si, som sjøl er den første til å rose partifellene sine når de ekskluderer og suspenderer fortvekk i fagbevegelsen! Det er pampene i Arbeiderpartiet og LO-toppen som krever «monopol på sannheten», og denne «sannheten» har i sannhet skifta med «lederskapets interesser».

Grov rasisme i norsk ukepresse

«Kommando-operasjonen mot Entebbe-flyplassen i Uganda, der et 100-tall gisler var i hendene på fanatiske, Palestinatro terrorister, var Israels endelige triumf overfor en primitiv og brutal diktator som samspilte med terroristene».

«Mens den siviliserte verden ga seg over i lettelse og beundring, raste Idi Amin og de palestinske terroristene han hadde samarbeidet med».

Spaltene i norsk ukepresse står åpne for sionismen og åpen rasisme. Disse klippene er henta fra «mannfolk-bladet» Nye Alle Menn.

PS: Det samme ukebladet har valgt utenriksminister Knut Frydenlund til «Årets navn»...

TEORETISK MAKKVERK FRA «KUL»

Jørgen Sandemose tilhører ei superintellektuell gruppe på universitetet i Oslo som kaller seg «Kommunistisk Universitetslag» (KUL). Nå har han skrevet bok som er gitt ut på Gyldendal, «Ricardo, Marx og Straffa». Vi siterer fra Johan Vogts anmeldelse i Dagbladet: «Dette

er for det første en bok som bare kan leses av dem som selv har et ganske godt kjennskap både til Ricardo, Marx og Straffa, og det i vårt land høyden ti personer. Hva verre er, det er også for eksperter litt av et ork å komme gjennom boka. Det er hittil også bare en person som har gjort

seg den møye å skrive en anmeldelse, nemlig professor Arnljot Strømme-Svendsen.» For vår del vil vi si: Dette teoretiske makkverket fortjener ikke å bli lest hverken av «eksperter» eller amatører. Det er mer enn nok at Vogt og Strømme-Svendsen har umaka seg med den.

ER KONTRAREVOLUSJONEN I SOVJET OPPDAGA AV BORGERSKAPET I VEST?

«Smith er kanskje også litt for generell når han sier at den klassiske marxist-sosialistiske ideologi ikke lenger spiller noen rolle. Avideologiseringen er gått svært langt, men likevel skal

man ikke utelukke at motsetningen mellom ide og virkelighet kan få betydning i en krisesituasjon.»

Klipp fra Arbeiderbladets anmeldelse av «The

Russians» som er skrevet av Hedrich Smith, tidligere redaktør i New York Times. Hvem sa at kontrarevolusjonen i Sovjet ikke var oppdaga av borgerskapet i vest?

NGS-ledelsen», sier generalforsamlinga: Den reaksjonære ledelsen til NGS har avslørt seg en god del i høst. I år er prøveår for et nytt regelverk som er et grovt angrep på elevenes demokratiske rettigheter. NGS, vår egen organisasjon som skulle gå i spissen for å fremme elevenes krav, har så å si ikke gjort noen ting. Med sin oppførsel har de sabotert enhver

kamp.»

«(-) Vi oppfordrer alle skoler til å danne opposisjonsgrupper mot den reaksjonære NGS-ledelsen. Høyrepampene i NGS-ledelsen må kastes og erstattes av kampvillige aktivister. Bare da kan NGS bli et våpen for elevene.»

Generalforsamlingas konsekvente linje for kamp mot nazismen blei understreka

gjennom et vedtak om tillegg i vedtektene for GU'et: «Medlemmer og erklærte sympatisører av nazistiske og fascistiske organisasjoner kan ikke velges til tillitsverv i Helgeland og Salten GU».

Et flott eksempel for alle andre GU'er!

Massekonferansen i Ålesund:

Ta kampen opp mot den udugelege NGS-leiinga!

Frå Ålesund-konferansen som samla deltakarar frå dei fleste medlemsskulane i Møre og Romsdal.

Helga 27.—28. november vart Ålesund-konferansen halden. Ein masse-konferanse som samla elevar frå dei fleste gymnasa i fylket. Denne konferansen vedtok å danne ein organisert opposisjon mot den udugelege NGS-leiinga.

Røde Garde har snakka med leiaren for opposisjonen på Ålesund Gymnas, Bjørn Kvalsvik.

— *Kvifor vart Ålesund-konferansen halden, Bjørn Kvalsvik?*

— Bakgrunnen for denne konferansen var at allmøtet ved Ålesund Gymnas vedtok eit opprop som m.a. oppsummerte kritikken mot NGS-leiinga. Dette oppropet vart diskutert på Ålesund-konferansen. Gymnasiastar frå dei fleste medlemsskulane i NGS i Møre og Romsdal møtte fram til konferansen.

Under dei aksjonane som gymnasiastane har sett i gang i haust har det vorte meir og meir tydeleg at NGS-leiinga ikkje er dugande til å leie gymnasiastane sin kamp. Særleg klårt har dette kome til uttrykk under læremiddelaksjonane. NGS-leiinga har stått for sabotasje av denne kampen. I staden for at gymnasiastane skal gå til kamp for konkrete krav, har NGS-leiinga proklamert «elevaksjon-76». Målsettinga for denne aksjonen var 30.000 underskrifter. Andre målsettingar vart ikkje gjevne. Under streikeaksjonane 26. oktober stilte elevane

konkrete krav. NGS-leiinga sin aksjon gjorde ikkje det. Den baserte seg på «markeringar» mot statsbudsjettet og kan berre karakteriserast som ein freistnad på å ta brodden av elevane sin interessekamp.

Konferansen diskuterte korleis NGS kan verte ein organisasjon som kan leie gymnasiastane sin kamp og kampen mot den udugelege NGS-leiinga spesielt.

RG: Ålesund-konferansen tok initiativet til ein organisert opposisjon i NGS, det er ikkje å splitte organisasjonen dette då?

BK: Nei, å organisere ein opposisjon slik stoda i NGS i dag er, er på ingen måte splitting av organisasjonen. Vi vil einiskap i elevrørsla, vi vil einiskap mellom leiinga av NGS og medlemmane. I dag er det NGS-leiinga som står for splitting i organisasjonen vår. Gymnasiastane har mang ein gong spurt seg kvar NGS-leiinga var i den og den aksjonen? I læremiddelaksjonen fekk ikkje GU'et noko hjelp eller støtte frå NGS-

leiinga. Så her i distriktet var det NMU (Norsk Målungdom) saman med GU'et som måtte stå for aksjonane. Og i neste nummer av «Elev-70» vart ikkje dei vellykka aksjonane på nokon måte skikkeleg dekkja. Dette er berre eit eksempel på den splittinga av NGS som leiinga står for, ei leiing som ikkje tek omsyn til dei krava medlemmane stiller og den kampen dei fører. Det er dette som er å splitte elevrørsla. Vi vil oppfordre alle gymnasa til å danne slike opposisjonsgrupper så snart som råd er. Dette er i dag beste måten å kjempe for NGS som elevane sin kamporganisasjon.

RG: Korleis går ein fram for å danne slike opposisjonsgrupper?

BK: Oppropet som Ålesund-konferansen vedtok er sendt til alle skulane. Dette oppropet strekar opp den viktigaste kritikken av NGS-leiinga, det inneheld eit fram-

legg til plattform for opposisjonsgruppene og det gjer rettleiing for bygging av opposisjonsgrupper. Vi meiner det er viktig at skulane tek stilling til dette oppropet, at opposisjonsgruppene sitt arbeid bygger på dette oppropet og at oppropet vert forbetra av gruppene. Den oppgåva vi ser på som viktigast no er at det vert arbeid for å få kampvillige elevar til å stille som kandidatar på landsmøtet til NGS, elevar som har vist at dei står på kamplina i dei aksjonane vi har ført.

RG: I siste nummer av «Extra» — Unge Høyre si avis — er formannen i NGS, Erik Nord, intervjuet. Han seier at massekonferansen i Ålesund ikkje var noko massekonferanse men eit medlemsmøte i Raud Ungdom? Kva seier du til dette?

BK: Det er løgn fra ende til annan. Ålesund-konferansen vart innkalla for å diskutere kritikken av NGS-leiinga. Eit stykke ut på første dagen av konferansen dukka det opp ein gjeng reaksjonære. Desse kom frå eit nominasjonsmøte for Høyre på Sunndalsøra. Dei prøvde å kuppe møtet, velge ny møteleiing og dagsorden. Deltakarane som var møtt fram for å diskutere kritikken av NGS-leiinga vart forbanna og vedtok andre dagen å vise ut provokatørane slik at møtet kunne halde fram etter planen.

OPPOSISJONGRUPPENE SPREIER SEG.

Helga 11. — 12. desember vart det arrangert massekonferanse i Førde i Sogn og Fjordane. Førde var den første skulen i fylket som danna opposisjonsgruppe mot NGS-leiinga. Derfor tok dei initiativet til å innkalle til ein massekonferanse i fylket. Elevar frå 4 gymnasa møtte fram og dei hadde diskusjonar som tok utgangspunkt i Ålesund-konferansen sitt opprop. Følg eksemplet frå Ålesund og Førde-konferansane. Bygg opposisjonsgrupper mot NGS-leiinga.

Plattformen til Opposisjonsgruppene

Ålesund-konferansen vedtok eit framlegg til plattform. Det ble oppfordra til å bygge vidare på dette plattform-grunnlaget, til å utdjupe det og konkretisere det.

(Grunna plassmangel kan vi ikkje prente anna enn sjølve hovedpaorlene her.)

1. STYRK KAMPKRAFTA TIL NGS — KAST DEN UDUGELIGE NGS-LEIINGA!
LANDSMØTET—77 — vel kampviljuge elevar!

2. FOR GYMNASIASTANE SIN INTERESSEKAMP MOT STATEN!

Lær av læremiddel-aksjonane i Møre og Romsdal — reis interessekampen på skulane!

Kamp for dei demokratiske rettane — boikott skuleutvalet!

3. REIS DEN LOKALE KAMPEN!

4. MOT EI SNEVER OG ISOLERT ELEVRØRSLE — EINSKAP MED ANDRE GRUPPER I KAMP!

5. STYRK JENTEKAMPEN — STØTT KRAVET OM SJØLVALD ABORT!

6. STØTT GYMNASIASTANE VED STOKMARKNES GYMNAS — NAZILEKTOR HOAAS UT AV SKULEN!

7. GJENREIS OPERASJON DAGSVERK TIL EIN VERKELEG SOLIDARITETSAKSJON FOR DEN 3. VERDA!

8. SOLIDARITET MED DEI SVARTE SIN KAMP I AZANIA!

Kamp mot rasismen!

Skolen vår må med i YLI!

Elevene ved Harstadbotn videregående skole var ute i streik 19. november. Hovedkravet var økte bevilgninger til lån og stipend. Røde Garde har snakket med to av streikeaktivistene ved skolen. «Skolen vår må bli med i YLI», er en av erfaringene de har trukket etter streiken.

Anne: Vi kan først slå fast at de kravene vi stilte var rettferdige. Uten at de oppfylles blir alt snakk om lik rett til utdanning bare tomme fraser.

Leif: Men skal vi oppnå noe, må vi gjøre noe sjøl. Det er ikke nok å skrive brev og resolusjoner. Nei, det må nok kraftigere lut til! Vi veit av erfaring at vi oppnår resultater de gangene titusener av elever aksjonerer for kravene sine.

Anne: De reaksjonære ved skolen saboterte streiken vår aktivt. Ja, en kan begynne å lure på om de egentlig er in-

teressert i at vi skal oppnå noe som helst.

Leif: Da streiken var oppe på allmannamøtet, fremma de sjøl forslag om å «utsette» streiken. Da de så at dette ikke gikk, var de istedet aktive streikebrytere!

— Fikk dere noen støtte under streiken.

Leif: Hverkan under eller etter streiken har vi hørt noe som helst fra YES. Det er ikke mye hjelp og støtte å få fra den kanten når man trenger det, men det er vel kanskje ikke så rart. Sekre-

tæren i YES, Jan Adolf Svenning, sa på et allmannamøte her på skolen ifjor at han var mot at vi skulle få høyere stipend, det ville være «å få sydd puter under armene»!

Anne: Men støtte fra YLI har vi fått! Først var det YLI-gruppa ved skolen som tok initiativ til og leda aksjonen. På streikedagen holdt formannen i YLI-gruppa en hilsningstale der han la fram støtte fra YLI sentralt.

Leif: I fjor kom det fram at Svenning hadde sagt at han lot seg velge til tillitsmann og nestformann i elevrådet for «å bekjempe politiske motstandere». Det var ikke snakk om å gjøre noe for elevenes interesser. Dette sier mye om YES: De har ingen annen hensikt enn å splitte yrkesskoleelevene for å legge ned interessekampen.

Anne: Harstad yrkesskole er idag ikke medlem av noen organisasjon. Nå har vi bare en ting å gjøre — melde oss inn i YLI. YES har forlenget avslørt seg som en organisasjon for strebere av Yngve Nilsen-typen — en komplett udugelig organisasjon for yrkesskoleelevene.

Leif: Det er viktig at mange enkeltpersoner og skoler melder seg inn i YLI. Dersom vi står samla i en slagkraftig organisasjon vil vi greie å få utbetalt lån og stipend tidligere, og få stipend til å leve av. La oss samle oss rundt YLI og kaste YES i den grava den har gravd til seg sjøl!

Allmøte i Mo i Rana.

Sosialistisk Ungdom med åpen fraksjon i YLI!

Røde Garde brakte i forrige nummer et intervju med formannen i «Initiativgruppa for opposisjonen i YLI», Halvard Birkeland. IGO framstiller seg som progressive, tar avstand fra YES og omtaler seg sjøl som representanter for «den sunne op-

posisjonen» som er mot ettparti-dominansen osv. Men hva slags folk foreslo denne gruppa til sentralstyret i YLI på siste landsmøtet? — 3 organiserte medlemmer av Sosialistisk Ungdom!

IGO har ei historie som viser at de titt og ofte allierer seg med den svarteste reaksjonen for sjøl å skaffe seg bein i ledelsen. På YLI-landsmøtet i fjor stilte representantene for Fana yrkesskole et reaksjonært mistillitsforslag mot ledelsen i YLI. De som idag utgjør IGO, sa fra talerstolen at de ville stemme mot mistillitsforslaget fordi ledelsen i YLI ikke hadde gjort «grove nok feil». Når avstemninga kom viste det seg imidlertid at denne tilsynelatende enstemmigheten i «den sunne opposisjonen» sprakk. Arne Svendsen, som Sosialistisk Ungdom foreslo som sentralstyremedlem, stemte for mistillitsforslaget, mens noen av de andre SU-erne var avholdende i avstemninga.

Et annet eksempel er IGOs framstilling av landsmøtet i YLI 1976. På samme måten som Aftenposten og VG, sier IGO at landsmøtet «var fastlåst på forhånd» fordi «Rød Ungdom beherska et knapt flertall i salen». Vi skal gi noen eksempler på at dette ikke stemmer med virkeligheten. Først et par eksempler på «det knappe flertallet». Valgkomiteen hadde innstilt Trond Skaare til nestformann, mens SU foreslo Arne Svendsen. Trond Skaare blei valgt med 42 mot 18 stemmer! (Etter dette blei Svendsen så bitter, at det første han gjorde da han kom tilbake til skolen sin, var å sørge for at den meldte seg ut av YLI!)

De som idag utgjør IGO fremma et forslag til «alternativ beretning» på landsmøtet ifjor. Det «knappe fler-

tallet» sørga her for at den alternative beretninga blei strøket av dagsorden mot 5 — fem — stemmer!

Ved siden av disse sakene finnes det også eksempler på at landsmøtet stemte ned Sentralstyret.

Hvordan får IGO dette til å harmonere med at «lands-

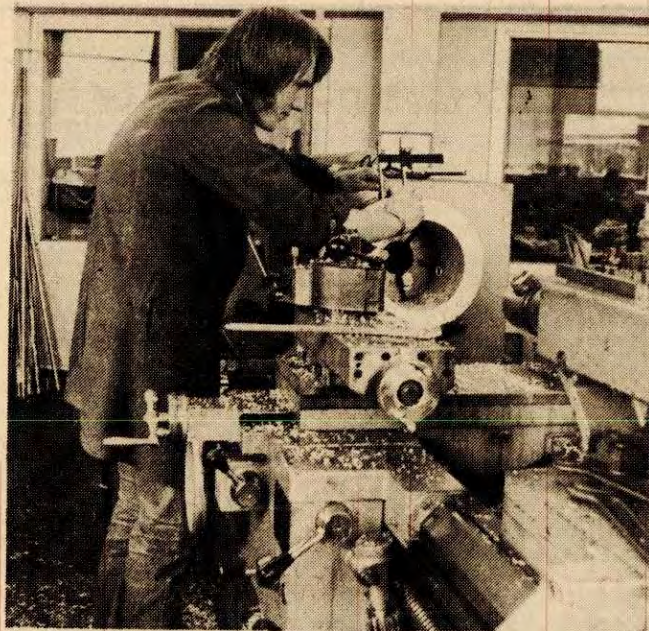
for Granseth, utenom Granseth sjøl! At landsmøtet avviste en som viste slik entusiasme er vel ikke merkelig. Den tredje kandidaten deres var den nåværende formannen i IGO, Halvard Birkeland. Det var Granseth som skulle begrunne forslaget. Han sa at det nok var

strømninger». De foreslo tre organiserte revisjonister i Sosialistisk Ungdom! Realitetene bak pratet om flere strømninger er at SU ønsker bein i ledelsen.

«YLI skal reise medlemmene til direkte aksjon når det er nødvendig og når forhandlinger ikke fører fram», sier IGO i sin plattform. Dette er et tillegg til YLI-hetsen og rein etter-plapring av YES-formannens syn: «Vi skal holde streikevåpenet i bakhånd». Det dette dreier seg om er i virkeligheten om YLI skal være en kamporganisasjon for medlemmene eller en prateklubb der styremedlemmene pleier sitt gode forhold til pampene i staten. YLI står idag for ei kamplinje og denne linja må forsvares.

Vi siterer videre fra IGOs plattform: «Saker som ikke direkte har med interessekampen å gjøre, skal YLI bare ta opp dersom det er brei enighet om det mellom medlemmene». Vi har tatt eksempelet før, men gjentar det. Hva hvis streikende arbeidere kommer og spør om støtte før et viktig møte som skal være om tre dager. Skal YLI da si: «Bare vent en måneds tid til vi får avholdt avstemninger på skolene», eller skal det si: «Deres kamp er rettferdig. En seier for dere er en seier for oss. Vi gir dere full støtte i kampen.» Det er denne siste typen organisasjon vi trenger — en organisasjon som sjøl tar opp kampen og som aktivt støtter andre undertrykte grupper i kamp.

Forsvar YLI mot angrep fra det revisjonistiske IGO og det åpent reaksjonære YES!

Yrkesskoleelevene må forsvare sin organisasjon — YLI.

møtet var fastlåst på forhånd»? Dette er et argument de bruker for å skjule at de tapte landsmøtet politisk fra sak til sak.

«Den sunne opposisjonens» forslag til nye medlemmer i Sentralstyret er et kappittel for seg sjøl. Hvordan det gikk med Arne Svendsen har vi allerede sett. Den neste kandidaten deres var en som heter Granseth som sjøl satt i valgkomiteen. Alle medlemmene i valgkomiteen gikk inn

riktig at Birkeland ikke hadde så stor erfaring — det var nettopp derfor han foreslo han som *varmann*!

Et av IGOs hovedargumenter mot YLI idag er at organisasjonen er «dominert av ett parti». Etter deres mening bør «Sentralstyret speile av de ulike strømningene som finnes i organisasjonen». La oss se på praksisen deres — hvem foreslo de på siste landsmøte for å «få representert alle

Brev til lensmannen havna hos etterretningsstaben!

Etterretningskverna i militæret maler i takt med lovsang om bedre tider. Nylig ble en soldat på Sætermoen kalt opp til en etterretningsoffiser for avhør. Han var tiltalt for å være medlem av Initiativkomiteen. ningsstaben mener altså at det er kriminelt å være medlem i en lovlig norsk organisasjon!

For å greie å reise denne tiltalen hadde de samarbeidet med lensmannen i Bardu, som på sin side var mer enn villig til å hjelpe — og ikke bare med navn. Brev som soldaten hadde sendt lensmannen om å få avholde stand etc. havnet via tvilsomme kanaler på etterretningsstabens kontor!

Slike metoder er ikke nye her. I februar i BN1 truet offiserene alle som deltok i den «ulovlige interesseorganisasjonen» og i aksjonen for å forberede et permisjonsopplegg med lange fengselsstraffer.. Deler av militær straffelov ble lest opp for samlet kompani. Sammen med reaksjonære soldater prøvde de å finne ut hvem «lederne» for initiativkomiteen var. Lange politiavhør og skaprazzia ble tatt i bruk. En soldat ble satt i isolat i 9 og 1/2 time.

Slike og lignende metoder vil bli tatt i bruk overalt der vi reiser soldatkampen. De vil hele tiden prøve å splitte initiativkomiteen fra soldat-

massene, for så å pulverisere den. Slike angrep må vi møte med økt propagandaarbeid, kraftigere innsats i arbeidet med å bygge breie og sterke aksjonsgrupper. Arbeidet for

demokratiske rettigheter er svært viktig og må knyttes sammen med aksjoner som vi reiser.

medlem av initiativkomiteen

protestmøtet før rettssaka mot Rønsen tok til.

Dommen i Rønsen-saka:

Politisk provokasjon og juridisk krumspring

Høyesterett har stadfesta dommen fra Oslo Byrett på 3 dagers vaktarrest for den tidligere gardisten Arild Rønsen. Politisk er dommen et overgrep mot alle anti-fascister, men også juridisk er dommen enestående.

Tiltalen mot Rønsen hadde følgende ordlyd: «Arild Rønsen settes herved under tiltale ved Oslo Byrett til fellelse etter Militære straffelovs § 77, for som krigsmann å ha unnlat å utføre noen tjenesteplikt eller på annen måte å ha overtrådt sine tjenesteplikter eller å ha medvirket hertil, ved torsdag den 2. oktober 1975 kl. 0745 som vernepliktig soldat under 5. gardekompanis oppstilling i Husebyleiren i Oslo til tross for forbud å ha oppfordret musikk-troppens medlemmer til og selv deltatt i politisk demonstrasjon med 2 minutters stillhet i solidaritet med det spanske

folk, eller å ha medvirket hertil.»

Alle skjønner at det sentrale i denne tiltalen er spørsmålet om politisk demonstrasjon. I Byrettens domspremisser heter det imidlertid: «Etter det standpunkt retten har tatt er det ikke nødvendig å gå nærmere inn på om det dreier seg om en politisk demonstrasjon i uniform□» Det er overhodet ingen overdrivelse å si at Byretten ikke vurderte det sentrale i tiltalen, men dømte Rønsen for et helt annet forhold, nemlig at han «tok ordet under oppstillingen». Til og med aktor, forsvarsledelsens advokat, måtte innrømme at tiltalen var «lite heldig formulert» (!) og at den var helt klart «gearet på politisk demonstrasjon»..

2 av høyesterettsdommerne stemte for å oppheve Byrettens dom på dette grunnlaget, mens de tre andre danset et-

ter forsvarsledelsens pipe til tross for åpenbar feilaktig saksbehandling.

En av de tre, Dommer Lorentzen, sier imidlertid følgende som er viktig å legge merke til. «Selv om Byretten ikke har uttalt seg om denne side av saken (politisk demonstrasjon, red. anm.), forstår jeg dommen slik at Rønsen er frifunnet for overtredelse av forbud mot politisk aktivitet.»

En sak er sikker: Denne saken kan ikke ha noen som helst betydning når seinere saker som gjelder politiske demonstrasjoner i militæret skal behandles. Dette spørsmålet er kort og godt ikke vurdert av noen norsk rett i forbindelse med Rønsensaken. Vi skal være på vakt, for forsvarsledelsen vil helt sikkert prøve å bruke dommen nettopp for å få andre dømt for politisk demonstrasjon.

Fortsettelse til Kambodsjaartikkel.

Det artikkelforfatteren står att med av fælslegt er at dei rike vart fråtekne rikdommen og att alle må arbeide! Det er då verkeleg for gale, quislingar, krigsprofittørar og svartebørshaiar får ikkje behalde det dei har stole frå

folket! Og tenk at borgarar må arbeide!!

**KAMPUCHEA -
EIN STAT SOM BYGGJER
SOSIALISMEN!**

Folket i Kampuchea kasta ut dei framande inntrengjara-

ne og fjerna marionettane deira. Etter ein folkekrig som berre vara 5 år vart landet fritt. I dag vert det nye Kampuchea bygt.

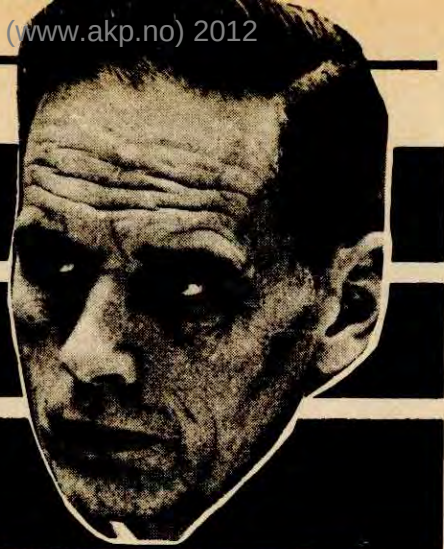
(Bøker om krigen i Kampuchea:

My war with the CIA — Prins Norodom Sihanouk — Pelican Books.

Det andra Indokina-kriget: Laos och Kambodja — Wilfred Burchett — Raben & Sjögren Forlag, svensk)

SOSIALE ETATERS FAGFORENING:

Når arbeidararistokratiet «lukar ugras»!

Formannen i Norsk Kommune-
forbund, Arne Born.

I 1850-åra vart arbeidarforeiningane til Marcus Thrane oppløyst av politiet. Leiarane vart dømde for oppvigleri og fengsla.

I 1976 vart Sosiale Etaters Fagforening oppløyst av leiinga av kommuneforbundet. Styret i SEF vart ekskludert frå forbundet.

Det er same grunnlaget for begge hendingane: å knekkja arbeidarklassen sin kamp for sine rettar.

- Leiinga i Kommuneforbundet går med dette til åtak på retten til politiske demonstrasjons-streikar. Dette er i dag ein lovfesta demokratisk rett. Handlinga til forbundsleiinga fører til at lova vert uthula og ikkje verd papiret ho er skriven på.

- Forbundsleiinga går til åtak på retten til å vere fagorganisert og gjennom fagforeininga kjempe for krava sine.

- Forbundet går mot dei fagorganiserte sin sjølsagte rett til sjøl å velge dei tillitsmennene dei vil ha. Dette er eit åtak på demokratiet i fagrørsla.

- Forbundsleiinga stør ei fraksjonistisk gruppe som er oppretta.

HENDINGANE I SOSIALE ETATERS FAGFORENING

Striden mellom SEF og leiinga av Kommuneforbundet starta med at foreininga sa opp det kollektive medlemskapet i AP.

- Hausten 1974 trua leiinga i forbundet med suspensjon fordi feleirtalet i SEF-styret støtta ei streik mot

nedleggjing av Ungdoms-kontoret. Streika var lovleg.

- Hausten 1975 vart styret suspendert for å ha støtta ei politisk demonstrasjons-streik i barnehagane. Seinare vart nokre personar ekskludert frå forbundet.

Ei tid etter vart streika «dømt» «lovleg» av arbeids-retten.

- I tida etter suspensjonen

av styret vart foreininga styrt av eit «administrasjonsutval». Det vart nedlagt forbod mot møter!

- Medlemmar av distriktsstyret av Kommuneforbundet i Oslo tok del i danninga av «Sosialavdelingens Personalforeining» som er ei fraksjonistisk foreining som skal konkurrere med SEF.

- Sekretær Odd Strand i

eit stort nederlag for forbundsleiinga, og er grunnlaget for den neste eksklusjonen.

- I november 1976 vart styret ekskludert frå Kommuneforbundet.

Sosiale Etaters Fagforening vert oppløyst, alle gruppestyrer og medlemsvalte organ er oppløyst. Korkje medlemmar eller tillitsmenn får nytte kontoret.

Forbundet vedtek at det skal setjast ned, med andre ord utpeikast av forbundsleiinga, interimstyrer for kvar avdeling.

Medlemmene i SEF bøyer seg ikkje av terroren frå forbundsleiinga. Dagen etter at kontoret vart beslaglagt vedtok medlemsmøte i SEF med 316 mot 4 stemmer:

«Vi bøyer oss ikke for disse overgrepene fra Forbundsledelsens side. Foreningen fortsetter å fungere med hovedstyre og alle medlemsvalgte organer. — Vi krever at Forbundsledelsen øyeblikkelig omgjør sitt vedtak. — Vi ber fagorganiserte over hele landet: Støtt oss i dette kravet!»

Oslo-avdelinga tek del i stiftelsesmøte til fraksjonsforeininga.

- På årsmøtet i SEF vart det valgt eit nytt styre som heldt fram kamptradisjonen frå det førre styret. Dette var

ARBEIDARARISTOKRATANE — KVEN ER DEI OG KORLEIS VERT DEI SLIK?

Borgarskapet har ein trufast alliert i arbeidararistokratiet. Det er arbeidararistokratiet som står i spissen for eksklusjonane og suspensjonane i fagrørsla.

I forbund etter forbund har ein sett korleis arbeidararistokratane i forbundsleiinga svinger pisen over medlemmar som er i opposisjon.

Det som er felles for arbeidararistokratane er redsla for kva opposisjon kan og vil

føre til. Arbeidararistokratane liksom resten av borgarskapet fryktar at dei skal miste makta si og rikdommen sin. Det er dette som ligg bak den desperate framferda.

Tor Aspengren er ein av dei som har stått i spissen for kampanja «for å luke ugras» i fagrørsla. Aspengren høyrer til toppen av arbeidararistokratiet. Han sit i ei lang rekke med bedriftsstyrer og fleire

statlege utval. Aspengren hadde i 1974 ei inntekt på 143.000. Desse privilegia gjer han kva han kan for å forsvare. Derfor vil han «luke ugras».

Andre toppar i arbeidararistokratiet:

Odd Høidahl, inntekt i 1974: 94.900.

Tor Halvorsen, inntekt 1974: 106.100.

Leif Skau, inntekt 1974: 88.700.

Arbeideraristokratiet i monopolbedrifter

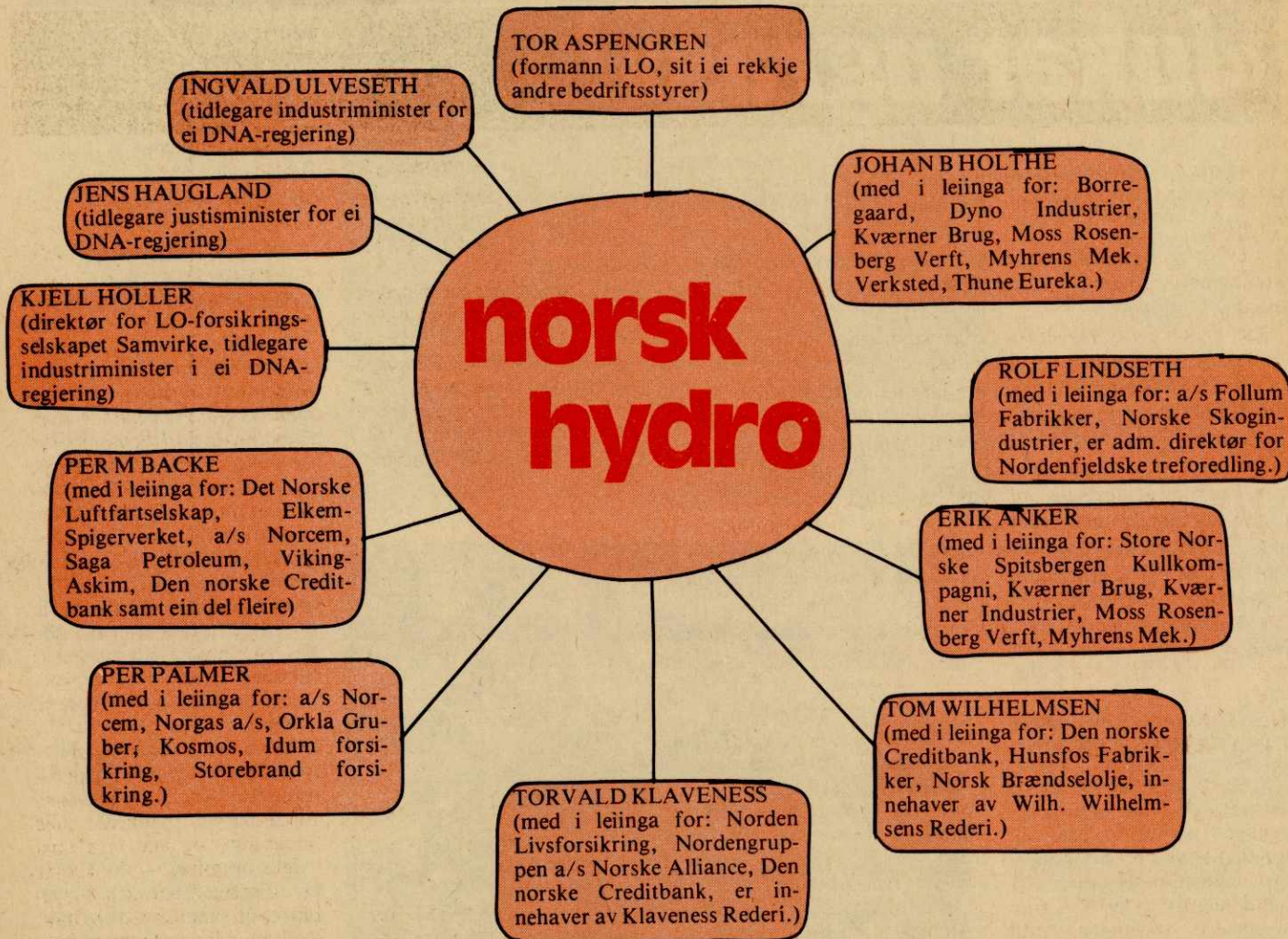
Den øvste delen av arbeideraristokratiet sit i ei heil rekkje av styra og representantskapa til dei store monopolbedriftene i Noreg. Av dei bedriftene arbeideraristokratiet har folk, kan me nemne Norsk Hydro a/s, Årdal &

Sunddal Verk, a/s Kongsberg Våpenfabrikk, a/s Norsk Jernverk samt ei heil rekkje med andre.

Me skal ta for oss eit døme, Norsk Hydro, og syne kva for arbeideraristokratar som sat der på eit tidspunkt, og sam-

stundes syne kva folk frå monopolborgarskapet dei sat saman med. Desse opplysningane er fra 1974. Nå er det slik at arbeideraristokratane ikkje held seg i ro på ein plass, dei vil alltid prøve å kome vidare. Dette gjer at dei

ikkje er så lett å følge med på ferda deira. Dei seier ikkje frå kor dei går. Dermed er det ikkje sikkert at det er dei same arbeideraristokratane som sit der i dag.

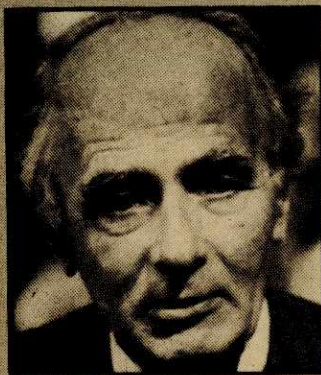

Desse LO-pampene tilhører ikkje arbeidarklassen.

Dei har inntekter som skil dei frå arbeidarklassen, dei går ikkje på jobb og vert utsett for den daglege undertrykkinga og umyndgjeringa. Desse folka har nært samband med andre delar av borgarskapet gjennom utallige møter, komitear og utval. For denne verksemda med komitear og utval får dei god betaling. Dessutan snyltar dei på medlemmene sin innbetalte kontingent med at dei held dyre middagar og selskap.

Mange av toppane i arbeideraristokratiet er med i representantskap og styrer i bedrifter.

Ein annan interessant person er Olaf Sunde. Han er leiår for LO sitt juridiske kontor og har gitt «juridiske» argument for suspensjonar og eksklusjonar. Han hadde i 1974 ei inntekt på 103.400.

Arne Born er formann i Norsk Kommuneforbund. Det er han som er leiaren for terroren mot Sosiale Etaters

Fagforening. Born har vore tillitsmann sidan slutten av 30-åra. I 1974 hadde han ei inntekt på 90.500.

Til samanlikning skal me nytte nokre tal frå statistisk årbok 1974. Av skatteytarar var det 5.512 som hadde ei inntekt mellom 90 og 99.000.

Av skatteytarar låg 1.666.098 på ei inntekt under 90.000.

11.600 skatteytarar hadde ei inntekt over 99.000.

Rekna ut etter tal i same Statistisk Årbok finn me at den mannlige gjennomsnittsinntekta for bergverk og industri er på omlag 38.000.

Nøl ikke — dann Kvinnefrontgrupper nå!

Jobbinga med å danne ei Kvinnefrontgruppe på skolen ga oss en viktig erfaring som vi har lyst til å bringe videre til alle Røde Gardes lesere: Nøl ikke med å sette i gang sjøl om dere i utgangspunktet ikke tror dere er mange nok. Om dere er to på en skole som kjenner til hverandre, så sett i gang. Det er langt fler enn dere som er interessert i å drive kvinnekamp!

HVORFOR GRUPPENE MÅ VÆRE TILSLUTTA KVINNEFRONTEN.

I fjor og i forfjor ble det også gjort forsøk på å få i gang aktivitet blant jentene her på skolen. Det ble danna uavhengige jentegrupper. Oppslutninga var stor, men gruppene ble ikke noen skikkelig kraft i jentekampen. Vi var jo uavhengige, vi sveva fritt, hadde ingen organisasjon som kunne hjelpe oss eller som kunne sette vår kamp inn i en større sammenheng. Jeg må ta et eksempel for å vise hva jeg mener. I dag er abortkampen den viktigste oppgava til Kvinnefronten. Det betyr at hundrevis av grupper rundt omkring i hele landet kjemper for sjølbestemt abort akkurat nå. Fordi vi tilhører en organisasjon, Kvinnefronten, kan vi på denne måten stå sammen og sloss som en knyttneve alle sammen. Og fordi Kvinnefronten ikke er en vilken som helst kvinneorganisasjon, men en kamporganisasjon, så kan Kvinnefronten nå fram med krav den stiller. Jenter som ønsker å kjempe for kravene sine må bli med i Kvinnefronten. Kvinnefronten gir ingen illusjoner, men sier at kvinnene sjøl må kjempe for å få gjennom kravene sine.

SJØLBESTEMT ABORT

Det de fleste jentene som ble med i gruppa kanskje var mest innstilt på å jobbe med, var kravet for sjølbestemt abort. Dette sjølsagte kvinnekrav, at kvinnene skal

Jenter er interessert i å reise kampen mot kvinneundertrykking! Dette fikk vi erfare på Eikely Gymnas i Bærum. Vi var et par jenter som mente det var viktig å sette i gang ei Kvinnefrontgruppe på skolen. Ei jente hang opp en plakater, og oppfordra jenter til å komme. I tida før møtet gikk vi rundt og prata med en del jenter, og diskuterte viktigheten av å bli med. Likevel blei vi overraska da det kom 16 jenter på det første møtet. I dag er vi allerede 22. Men det er bare begynnelsen. Ennå er vi alt for få. Flertallet av jentene på gymnaset har interesse av å kjempe i Kvinnefronten for alle viktige kvinnekrav, som kravet for sjølbestemt abort, skikkelig prevensjonsveiledning i grunnskolen, mot at kvinnen skal brukes som slagsvare osv.

bestemme over sin egen kropp, er noe som også i høy grad angår oss skoleelever. Der er også viktig å jobbe for skikkelig prevensjonsundervisning i grunnskolen. Slik det er nå er det jo faktisk de som går hardest ut mot sjølbestemt abort, som heller ikke vil innføre prevensjons-

undervisninga i skolen.

LOKALE KAMPSAKER.

I Kvinnefront-gruppa på skolen er det allerede kommet fram mange ideer om hva vi skal jobbe med av lokale saker. Mange av oss jenter er blitt ganske lei av den gym-

men vi har. Vi driver stort sett med linjegym i 3 år. Dette for å bli mer «feminine og grasiøse». Dette vil Kvinnefrontgruppa jobbe med for å få forandring på. Videre skal vi jobbe med å få en tampong- og bindautomat på skolen.

VI MÅ BEKJEMPE UNGE HØYRE OG MODERAT UNGDOM

På skolen vår er det en god del reaksjonære UH-folk og medlemmer av Moderat Ungdom. Vi ser det som viktig å bekjempe dem. Disse folka har vist at de gjør hva de kan for å gå imot kvinnekampen. De er imot at skoleelever skal ta stilling til sjølbestemt abort, og her på skolen gikk de mot å ta opp Lån/stipendsaka på elevrådsmøte, da ei av jentene reiste forslag om det. Lån/stipend-ordninga rammer jentene spesielt hardt, derfor er det viktig at vi også jobber med denne kampen i gruppa vår. Den kvinnefiendtlige politikken de reaksjonære i UH og MØ står for på skolen, gjør at vi må bekjempe dem aktivt.

Til slutt vil jeg komme med en erfaring, som jeg mener andre kan lære av. Ikke alle som er med i Kvinnefrontgruppa på skolen synes at de idag veit nok om KF. Det er viktig at vi diskuterer politikken til Kvinnefronten, at vi diskuterer støtte til andre undertrykte kvinner, forholde for kvinner i fascistiske land osv. Denne diskusjonen må føres for å gjør gruppa mer enhetlig og slagkraftig. Men samtidig må vi gjennomføre f.eks. lokale aksjoner, verve nye jenter som medlemmer, gå ut med politikken vår, samle inn underskrifter for sjølbestemt abort. Diskusjonene innad i gruppa må skje samtidig som vi jobber aktivt utad på skolen.

Målet på skolen vår må være å få en raskt fordobling av den nåværende gruppa, og en stor og brei oppslutning rundt 8. mars gruppa.

RG korrespondent,
Eikely Gymnas.

— DANN 8. MARS GRUPPER!

8.mars er ingen hvilken som helst dato. Det er kvinnes internasjonale kampdag. Det er den dagen da undertrykte kvinner over hele verden reiser sine krav og viser sin solidaritet med undertrykte kvinner i andre land. Dagen har lange tradisjoner, men det er først de siste åra vi har hatt arrangementer i hele landet, og med økt tilslutning fra år til år.

VI HAR VIKTIGE KRAV Å STILLE

Vi skal kjempe mot kvinneundertrykking hele året. Men 8. mars skal vi bruke til å samles i gatene bak kravene våre. Vi skal gjøre dagen til en slagkraftig markering av alle viktige kvinnekra.

Kvinnenes sjølsagte rett til å bestemme over sin egen kropp — kampen for sjølbestemt abort — er også i år like brennende og viktig. Den nye abortlova er et forræderi

mot kvinnene. Kvinnenes rett til arbeid er et av de viktigste kravene kvinnene stiller. I dag går tusenvis av kvinner arbeidsløse, mens andre må ta til takke med luse lønn, og vissheten om at de er de første som blir sparka. Økonomisk sjølstendighet er en viktig forutsetning for full frigjøring av kvinnene.

Bruken av kvinnen som salgsvare får stadig grovere utslag. Det dukker opp nye blader som skal selge på vold og kvinnekropp. 8. mars må

vi slåss mot porno, reklame og prostitusjon.

Men 8. mars er noe mer enn den dagen vi stiller våre egne krav, denne dagen skal vi også markere vår internasjonale solidaritet med undertrykte kvinner i hele verden.

På FNs Mexico-konferanse sto kvinner fra den 3. verden fram i rad og rekke og understreket at så lenge imperialistene plyndret og okkuperte deres land, var det heller ikke mulig med noen frigjøring for kvinnene. Derfor må vi vise vår støtte til kvinner over hele verden ved å ta med paroler til støtte for frigjøringsbevegelsene og mot all imperialisme.

Fascistiske regimer er bygd på åpen terror mot folket. Fascismen representerer den mest ekstremt kvinnefiendt-

lige ideologi. 8. mars skal vi bruke til å vise vår støtte til kvinner som lever under fascismen — som i Chile, og til å gå mot ny-nazistene i Norge — Norsk Front.

8. mars skal vi reise kampen mot kvinneundertrykking på alle områder!

DANN 8. MARS-GRUPPER!

Skal 8. mars virkelig bli den dagen da kvinnene reiser sine krav med slagkraft over hele landet, må vi allerede nå organisere arbeidet for en vellykka aksjonsdag. Dra med alle som er mot kvinneundertrykking i arbeidet med å danne 8. mars-grupper på alle skoler, arbeidsplasser og i boligstrøk!

Reaksjon knust på jentekonferanse i NGS

Helga 27.—28. november avholdt Norges Gymnasiastsamband sin tredje årlige jentekonferanse. 80 jenter fra hele landet deltok på konferansen. De reaksjonære talte omtrent 10 stykker, og ble fullstendig isolert. Jentekonferansen ble en stor seier for jenteaktivistene og betydde et skritt framover for jentegruppene på skolene.

Som de tidligere jentekonferansene slo også denne fast kravet om sjølbestemt abort og krevde at NGS måtte støtte den kampen jentene fører for dette kravet. Landsmøtevedtaket om sjølbestemt abort som en «ikke-skolepolitisk» sak og dermed en sak NGS ikke skal ta opp, ble kraftig kritisert. Jentene slo fast at uansett hva NGS-ledelsen vedtar, ville de reise kampen for dette kravet på skolene nå!

AKSJONSUKKE

Det ble vedtatt å avholde aksjonsuke 17. — 22. januar for sjølbestemt abort, gratis prevensjonsmidler av skolelegen og skikkelig prevensjonsundervisning

på skolen. Jentene vedtok også å gå til aksjoner mot pornobutikkene — male kvinnemerker og paroler på vinduene og avholde demonstrasjoner utafor butikkene. Videre sier konferansen: Lag pornobål i skolegården!

ANDRE VEDTAK

Det ble også vedtatt et parolegrunnlag for 8. mars. Med stort flertall vedtok jentene støtte til de fire oppsagte kvinnefrontjentene i Mo i Rana og til den oppsagte jenta i Møre Tekstil i Ålesund.

Jentene understreket viktigheten av å støtte kampen mot imperialismen, og vedtok støtte til PLO og venstresida i

Libanon og deres kamp mot falangistene, sioniststaten Israel og Syria. Vedtaket tok også kraftig avstand fra supermaktene USA og Sovjet og deres støtte til Syria og Israel.

KAJST ERIK NORD

Jentekonferansen viste at opposisjonen mot den reaksjonære NGS-ledelsen nå er sterkt voksende på skolene. Mot noen få stemmer oppfordra jentekonferansen formannen i NGS, Erik Nord, til å trekke seg!

SLUTT OPP OM AKSJONSUKA

Jentekonferansen har skapt panikk i de reaksjonæres rekke og sabotasjen er allerede begynt. Unge Høyre-flertallet i Sentralrådet og i Landsstyret har fordømt aksjonsuka i januar og vedtatt at den må utsettes til 8. mars — og da med NGS' reaksjonære jenteprogram som grunnlag!

Jenter! Fordøm Landsstyrets vedtak som saboterer kampen for sjølbestemt abort og aksjonsuka! Spre vedtakene fra konferansen til alle elevene på skolen! Gjør aksjonsuka i januar til et kraftig slag mot NGS-ledelsen!

Jenteaktivist

Politifullmektig Huse sier terrorgruppa hadde spesialutstyr fordi de ikke har «tid til» å skifte. Her er terrorgruppa utafor Hammersborg skole 17. november kl. 11.15.....

....og her kl 11.20.....

Politiet juger om beredskapstroppen!

Som det går fram av intervjuene med politifullmektigene Huse og Øverkil på neste side, prøver politiet febrilsk å bagatellisere terrorpolitiets innsats på Hammersborg. Fordi d'herrer Huse og Øverkil juger, men ikke er dyktige løgnere, er det mulig å øyne hvordan sakene virkelig henger sammen innimellom alt tåkepratet. Vi skal derfor gå disse intervjuene litt nærmere etter i sømmene.

Først til spørsmålet om terrorgruppa blei benytta på Hammersborg. Til Arbeiderbladet sier Huse at den «selvfølgelig ikke ble benyttet», da den «er opprettet for helt andre forhold». Hva har så Øverkil å si om dette til Røde Garde? «Men at tjenestemenn fra beredskapstroppen (politiets navn på terrorgruppa, red. anm.) deltok i denne aksjonen og gjorde noen ting der er helt på det rene». En tredje versjon får RG servert av Huse: Terrorgruppa var tilstede, men bare som «sikring»! Vi spør: Kan det da stemme at terrorgruppa er oppretta for helt andre forhold? Sannheten er at terrorgruppa var der for å utføre sin spesialoppgave:

Kamp mot arbeidere og arbeiderungdom, som gjennomfører en rettfærdig aksjon.

Så til spørsmålet om terrorgruppa deltok i aksjonen med egen instruks. Som dere ser av intervjuene er et av politiets kronargumenter at det vel kan hende at personer fra terrorgruppa deltar i forskjellige aksjoner, men da på lik linje med «vanlige polititjenestemenn». Inspektør Aavatsmark, en av sjefene for Oslo-politiet, uttalte akkurat dette til RG etter Linjegodsaksjonen. Det er Huse som igjen slipper katta ut av sekken. I sin iver etter å fortelle at terrorgruppa ikke blei benytta mot Hammersborg-okkupantene, glemmer han at det viktigste for politiet er å holde skjult at terrorgruppa opptrer som egen gruppe i politiets aksjoner. Huse hopper i det med begge beina. Det er nemlig komplett umulig å si at terrorgruppa var der som «sikring» og samtidig påstå at den ikke hadde spesialinstruks! Sannheten er at terrorgruppa hadde en spesiell oppgave — å tre inn som «ekspert»hjelp hvis okkupantene blei for brysomme.

Men Huse har mer på lager. I et forgyeves forsøk på å bortforklare at terrorgruppa hadde spesialutstyr med seg, er han igjen ute på djupt vann. «Langkøller var da kjørt opp til et større antall tjenestemenn», forklarer han, og henviser til politiets våpeninstruks for daglig tjeneste for å bevise at det ikke er noen grunn til å reagere på dette. Våpeninstruksen regner opp; skytevåpen, sprengvåpen, gassvåpen og slagvåpen, og herunder «lang kølle». Dette kan ikke bety annet enn at Huse mener det ville vært forsvarlig å bruke gassvåpen mot Hammersborgokkupantene — det står jo i våpeninstruksen!

Øyenvitner som har opplevd krigen krakteriserer politiets framferd på Hammersborg som verre enn hirdens. Politiet er en del av kapitalens voldsapparat. Dette voldsapparatets fremste oppgave er så effektivt som mulig å knuse enhver form for opposisjon mot utbyttersamfunnet. Ingen mer eller mindre vellykka bortforklaringer kan skjule at dette voldsapparatet idag styrkes kraftig.

Politifullmektig Øverkil benekter at terrorpolitiet var oppstilt i egen avdeling på Hammersborg!

«Verre enn hirdens opptreden under krigen!», var kommentaren fra eldre folk som så politiet i aksjon på Hammersborg.

... Jeg vil ha en kopi, og dette skal vi ta opp!»

Etter at politiet hadde kommet med utallige tåpelige «dementier» av politivolden på Hammersborg, syntes RG det kunne være greit å høre politiets egne kommentarer til beskyldningene om at terrorpolitiet blei brukt mot ungdommen.

RG: Politifullmektig Øverkil, blei politiets terrorgruppe satt inn mot Hammersborg-okkupantene?

— Situasjonen er akkurat den samme nå som for en tid tilbake. Beredskapstroppen, som vi foretrekker å kalle den, blir benyttet som vanlig polititjenestemenn så lenge det ikke er behov for dem i de spesialoppdrag de er utdannet til. Tjenestemenn fra beredskapstroppen blei derfor benyttet på Hammersborg på

lik linje med det ordinære ordsenpolitiet.

RG: Politifullmektig Arne Huse sier i et intervju med Arbeiderbladet at beredskapstroppen «selvfølgelig ikke ble benyttet», da den er «opprettet for helt andre forhold»?

— Nei den ble ikke brukt som gruppe! Beredskapstroppen blir brukt som gruppe først når det oppstår situasjoner som krever spesialutdannede folk. Akkurat som vi har spesialutdannet enkelte politifolk i brannteknikk og førstehjelp, har vi utdannet noen med spesielt henblikk på terroraksjoner.

RG: Vi har endel billedmaterielt som viser 8 mann fra beredskapstroppen oppstilt for seg sjøl utafor Ham-

mersborg skole. Dette må vel bety at de var satt opp som egen avdeling? Vi sier ikke at de ble brukt, men at de var tilstede som egen avdeling.

— Ja, de ble vel brukt disse også. Jeg kjenner ikke saken i detalj. Men at tjenestemenn fra beredskapstroppen deltok i denne aksjonen og gjorde noen ting der er helt på det rene.

RG: Men siden de var oppstilt som egen avdeling, så hadde de en spesiell instruks og, kanskje?

— Nei, Det kan jeg med en gang si, at de hadde ingen annen instruks enn de som forøvrig var tilstede fra politiet. (Legg merke til at A. Huse i det andre intervjuet sier at beredskapstroppen sto som sikring — hvordan er

dette mulig uten spesialinstruks?)

RG: Men hvorfor hadde de eget utstyr og stod i egen avdeling på Hammersborg?

— Altså, eget utstyr? — de hadde vel ikke noe eget utstyr såvidt jeg.. Nei den hadde ikke noe eget utstyr, bortsett fra at den er av beredskapsmessige årsaker slik at man kan komme ut i en fart.

RG: Men bildene våre viser at det var bare beredskapstroppen som hadde med seg langkøller (onsdag) og hjelmer med visir?

— Nei det der billedmateriale... det der kjenner jeg ikke til. Men jeg vil gjerne ha en kopi og det skal vi ta opp!

Politiet: Gassvåpen er forsvarlig i i kampen mot okkupanter!

Politifullmektig Arne Huse forteller til Røde Garde at det er latterlig å påstå at politiets beredskapstropp blei brukt på Hammersborg. Han kan fortelle at folk fra beredskapstroppen stadig blir brukt til å regulere trafikken — og «ingen vil vel av den grunn påstå at politiet nå har satt inn antiterrorgruppen i trafikkregulering!?» Huses forklaring på at beredskapstroppen var oppstilt som egen avdeling på Hammersborg (NB! Legg merke til at han ikke benekter dette slik Øverkil gjør!) er at de har en så spesiell uniform pga den høye beredskapen (!)

RG: Men på Hammersborg hadde de jo langkøller og hjelmer med visir med seg — og slikt utstyr har de vel ikke for å regulere trafikken?

— Slikt utstyr forefinnes i bilene, jo — det er verneutstyr det!

RG: Er langkøller verneutstyr?

— Verneutstyr — det er hjelm og visir. Og langkøller lå jo klart til et større antall det. (Dette fikk vi merke fredag, ja!)

RG: Men de hadde altså spesielt utstyr — hadde de også en spesiell instruks?

— Ja, det er klart at de

Politifullmektig Arne Huse i kjent positur — politiets «ekspert» på å «ordne opp» i demonstrasjoner.

hadde spesielt utstyr. Det ligger jo i at de har toppberedskap det. Og spesialutstyr? Her jeg nå sitter og skuer utover byggeplassen på Møllergata 19, så ser jeg at alle har hjelm fordi de kan risikere å få noe i hodet. Og hvis De vet hva som skjedde på Hammersborg så forstår De sikkert at politiet måtte ha slikt utstyr.

RG: Men langkølle kan da ikke være verneutstyr?

— Nei, kølle er ikke verne-

utstyr. Kølle tilhører de ordinære våpen politiet kan gjøre bruk av. I politiets våpeninstruks er det regnet opp hva politiet har til bruk i sin daglige tjeneste: Skytevåpen, sprengvåpen, gassvåpen og slagvåpen, og herunder «lang kølle». Politiet mener altså at det ville vært forsvarlig å bruke gassvåpen og sprengvåpen på Hammersborg, det står jo regnet opp i «våpeninstruksen for daglig tjeneste!»

RG: Er det klart at de som var tilstede fra beredskapstroppen blei brukt?

— Hvis De tenker på de som ble oppstilt der? — De ble ikke benyttet.

RG: Ble andre fra beredskapstroppen benytta?

— Det kan jeg ikke svare på. (Dette er sjefen for politiaksjonen!) Jeg vet bare at de som stod oppstilt som sikring ikke ble benyttet.

KAMPEN OM HAMMERSBORG

Hammersborg skole var en gammel skole, den eldste i Oslo. Den fikk stå i 107 år. For tre år siden solgte kommunen huset og tomta til Frelsesarmeen for riving. Like før jul i 1976 ble skolen revet — for å gi plass til et høyhus med kontorlokaler.

I lokalene på Hammersborg skole har det de siste åra vært gymnas, juniorklubb og ungdomsklubb. I motstandskampen mot rivinga av Hammersborg skole var ungdommen og barna som var tilknyttet skolen særlig aktiv. M.a. samla de inn over 11.000 underskrifter mot riving. Men befolkninga i strøket har også vist massiv motstand.

Da rivinga av skolen skulle settes i gang, ble Hammersborg forsvart av hundrevis av ungdommer og barn. De ble møtt med en politistyrke på 120 mann, deriblant det berykta «terrorpolitiet». For å få bort de som demonstrerte og okkuperte skolen måtte politiet sette inn med hester, bikkjer og køller, ca. 150 ble arrestert og flere måtte til behandling på legevakta for hundebitt og beinbrudd.

Eldre folk som var vitne til politiet sin terror karakteriserte deres framferd som verre enn terroristenes under krigen.

«Ei bikkje fikk tak i leggen min»

Knut, 23 år, var en av de mange som ble utsatt for politibikkjene i slaget om Hammersborg. Han forteller til Røde Garde:

— Mot oss stod ei rekke politifolk. Mellom oss og denne rekka sto «bikkje-purken».

Så kom politibilene i ryggen på oss og forsøkte å kjøre gjennom lenka vår. Og for å splitte lenka satte de altså inn hunder.

Ei bikkje fikk tak i leggen

min og holdt seg fast noen sekunder. Jeg falt, alt skjedde veldig raskt, og plutselig fikk bikkja tak i underarmen min også. Politiet gjorde ingen ting for å trekke bikkja tilbake.

Buksa mi blei naturligvis ødelagt, jeg telte ti tenner som som hadde gått gjennom i leggen. Og etterpå blei det vondt og hovent. Og det var mange flere enn meg som fikk slik behandling av bikkjene.

«Vi vil ikke ha brakkeklubb!»

Inger Anne og Wenche er medlemmer av Hammersborg fritidsklubb. De forteller her til Røde Garde hva de har gjort i kampen om Hammersborg skole, hva de har lært og hva de har tenkt å gjøre nå.

Wenche: V har hatt demonstrasjonstog, vi har samla underskrifter og vi slåss for å hindre at gravemaskinene skulle komme inn til skolen for å rive den ned.

Inger Anne: Å samle 11.000 underskrifter slik som vi gjorde, det er ganske mye det. Og når vi kom og skulle levere dem til bystyret så bare slang de underskriftene våre bort over bordet og ville ikke prate med oss en gang. Jeg hadde jo forberedt en slags tale, men den fikk jeg jo ikke holdt.

Wenche: Det var koselig på Hammersborg, høyt under taket og greier. Nå skal vi flytte inn i brakkeklubb — når den blir ferdig da. I

mellomtida må vi vente ute.

Inger Anne: De hadde jo lova oss at Hammersborg ikke skulle rives før den nye klubben var ferdig.

Wenche: Vi ringte nå til han Albert her om dagen, ordføreren altså. Vi ville vite åssen det gikk med klubben, når vi kunne flytte inn. Han var bare sur og sa at det visste nå ikke han noe om. Vi måtte spørre byggedirektoratet! — Og han Albert som fløy rundt i lladalen når det var sånne valg møter for å få stemmer, og sa at han skulle gjøre så mye for ungdommen. Men det er jo nettopp det han ikke har gjort, han har jo nettopp fått rivd klubben vår!

Men i alle fall så har vi lært mye av kampen om Hammersborg. En hel hau av oss har lært at vi må stå sammen og slåss. Og vi har lært mye om purken, vi så jo og merka sjøl åssen de gikk fram. Nå har jeg hengt opp to plakater på rommet mitt. På den ene står det: Politimenn har ingen adgang! På den andre står: Nei til politivold! Og jeg har fått nytt tapet på rommet mitt så jeg kan ikke rive de ned heller for da lager jeg så

stygge merker i tapeten.

Wenche: Men sjøl om Hammersborg er tapt så er vi ikke ferdig med den saka. Nå begynner kampen for en skikkelig klubb. Vi vil ikke ha brakkeklubb. Også har vi hørt at ungdommen i Trondheim kjemper for sine klubber. Vi skal sende brev med støtte opp til dem. Og så kan det hende at vi kan reise opp dit og fortelle om hvordan vi kjempa.

— FINN SJUE:

NÅ MÅ ABONNENTENE

1. april 1977 er en merkedag for den kommunistiske og revolusjonære bevegelsen i Norge. Fra den dagen vil vi for første gang på flere tiår ha en kommunistisk masseavis som dagsavis i landet — **KLASSEKAMPEN**, avisa til AKP(m-l). Vi er nå inne i sluttspurten for å gi avisa en solid økonomisk basis og stor utbredelse blant arbeidsfolk.

— På hvilke områder er det viktigst å kaste kreftene inn nå i sluttspurten, Finn Sjøe?

— Sikre mange abonnenter! Alle krefter må nå settes inn for å sikre avisa en stor stamme faste abonnenter. Løssalget er høyere enn noen gang før og opplaget er rundt 25.000. Dette er utmerka, men ikke nok til å sikre dagsavisa. Det er abonnentene som nå er nøkkelen til sjølberging og stabil spredning av avisa.

— Men er det nødvendig å abonnere alt nå?

— Alt nå? — Om vel to måneder skal du ha den i postkassa hver dag! Husk at abonnement er eneste muligheten de fleste har til å følge med daglig i den kommunistiske pressa i Norge. Det er bortimot umulig for de fleste å følge med i ei dagsavis som du satser på å kjøpe i løssalg.

Til dere som synes et årsabonnement er for dyrt: Ei avis som Arbeiderbladet er virkelig dyr. 588 kroner for side opp og side ned med reaksjonært, arbeiderfiendtlig stoff. Klassekampens 8 sider daglig er sjølsagt uten sammenlikning mer verdt og billigere! Forøvrig — vi skal ikke være redd for å punge ut når det gjelder å støtte den eneste kommunistiske dagsavis i Norge — om vi sønker å ta del i den sosialistiske revolusjonen her i landet! Forøvrig er det fullt mulig å abonnere på Klassekampen for et kortere tidsrom enn et år. Begynn f. eks. med et kvartalsabonnement. En annen løsning kan jo være å slå seg sammen ned en kamerat og spleise på et abonnement.

— Er ikke Klassekampen ei avis for «voksne»?

— Borgerskapet spør

myten om at vanlig ungdom bare er interessert i spesielle ungdomsspørsmål. En ung arbeider er opplagt like interessert som den eldre arbeidskameraten i hvor mye som er i lønningsposen. På samme måten angår de imperialistiske supermaktenes plyndringer over hele verden vanlig ungdom like mye som voksne arbeidsfolk. Klassekampen som dagsavis har likevel en stor oppgave i å støtte ungdom som er i kamp. Denne oppgava skjøtter avisa vår ikke godt nok idag. Dagsavis må ta skikkelig rev i seila på dette området.

— Klassekampen blir ikke bare en «vanlig» dagsavis?

— Nei, det blir den såvisst

ikke. Dagsavisa Klassekampen blir hovedorganet til det partiet og den bevegelsen som kjemper for å reise arbeiderklassen og dens venner for den sosialistiske revolusjonen i Norge, i motsetning til alt fra Arbeiderbladet og Aftenposten, til «Friheten» og «Ny Tid» som på ulike vis formener det borgerlige diktaturet. Klassekampen er den eneste avisa som idag forbereder arbeiderklassen og folket politisk på å ta kampen opp mot en mulig okkupasjon av Norge. Klassekampen er et viktig våpen i denne kampen. Nettopp fordi Klassekampen er ei avis som forsvarer arbeidsfolks interesser, må vi ikke ha noen ikkusjoner om

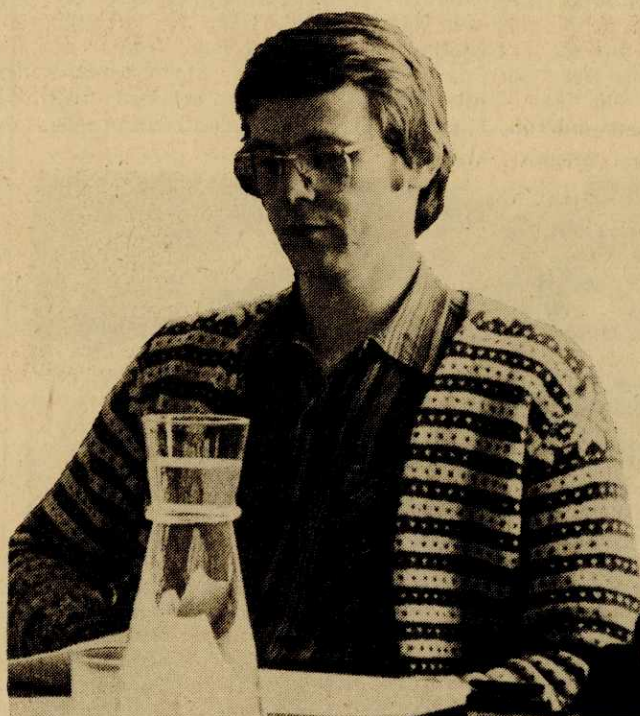
at borgerskapet vil klappe oss poå skuldra og ønske dagsavis velkommen.

— Det er vel fare for at avisa kan bli forbudt?

— Enig. Borgerskapet ønsker at folk skal nytte de borgerlig-demokratiske rettighetene så lite som mulig. Og når arbeidsfolk tar dem på ordet og reiser kamp, svinger borgerskapet piskene. Bare se på den nye Hovedavtalen som er vedtatt i Oslo Kommune — den skal forby all aksjon! Se på den økende, steinreaksjonære sensuren i NRK — den tramper ned nesten all slags progressiv opposisjon. Sånne farlige framstøt må vi svare på. Dagsavisa Klassekampen er et sånt svar — vi utnytter de «lovlige» mulighetene fullt ut og forbereder den sosialistiske reavolusjonen bl.a. på den måten. Samtidig må vi ikke ha illusjoner om at ikke borgerskapet en dag kan slå til mot avisa, stoppe enkelte nymmer, få gjennom transportforbud, fullt forbud, o.l. Det har skjedd før. Men dette er nettopp den grunn til at *mange*, må abonnere. Jo flere venner og faste lesere Klassekampen har, jo vanskeligere blir det for borgerskapet å angripe avisa. Målet må være at arbeidermassene skal slå ring om sin avis — Klassekampen. Dette er avisas beste forsvar.

— Hvordan lyder så oppfordringa til RGs lesere?

— For det første — abonnere på Klassekampen sjøl. For det andre — gå alltid med vervelister på deg og verv andre som abonnenter! Den eneste måten å verve abonnenter på er å spørre folk direkte. De siste to månedene må vi være på offensiven som aldri før!

Operasjon Dagsverk til Pan Africanist Congress!

I 1972 var Operasjon Dagsverk til inntekt for frigjøringsrørslar i Afrika som kjempa mot dei portugisiske kolonialistane. Dette er eit døme på at OD kan nyttast i kampen mot imperialismen.

I dei siste åra har OD gått til «humanistiske» formål. Det er dei reaksjonære som har stått bak desse framleggja til OD. Felles for desse framleggja er at dei er harmlause for imperialismen, dei er ikkje nokon veg for å løyse dei problema folka i den tredje verda slåss for: frie og sjølstendige land utan undertrykking.

Også i år kjem dei reaksjonære med Unge Høgre i spissen til å kome med framlegg til Operasjon Dagsverk. Framleggjet kjem heilt sikkert til å vere i same leia som tidlegare, eit harmlaust «humanistisk» framlegg som skal gjere OD til eit underbruk av norsk u-hjelp, og «syne» folk i den tredje verda kor «snill og vennsæl» den imperialistiske norske staten er.

U-HJELP OG NORSK IMPERIALISME

Den norske staten er monopolkapitalen sin stat. Den u-hjelpa Noreg gir, er det den norske imperialistiske staten som gir. Kvifor gir ein imperialistisk stat u-hjelp? Er det slik at dei norske imperialistane meiner at folk i tredje verda har det så vondt og vil hjelpe dei — utan baktankar? Slik er det sjølsagt ikkje. For norske imperialistar er det profitt som er rettesnora, aldri det å støtte eit folk sin kamp mot imperialismen. Den norske u-hjelpe er reklame for Noreg, for norske kapitalistar. «Sjå berre her, her har de fått fem traktorar gratis frå snille Noreg. Eg er frå Noreg eg og.

Eg sel reservedelar til traktorar, — OG FLEIRE TRAKTORAR. De skal få dei «billeg». Noreg er eit bra land».

Slik er moralen i u-hjelpe. Den opnar for norsk kapital i tredje verda.

Slik er det når ein skal binde Operasjon Dagsverk til norsk u-hjelp, når ein skal la Operasjon Dagsverk gå til «humanitært» arbeid og ikkje ta «omsyn til politikk.»

OPERASJON DAGSVERK TIL PAC

I Azania («Sør-Afrika») er det i dag store kampar mot det fascistiske, kvite mindretalsregimet til Vorster. I avisene kan ein stadig lese om åtak mot regimet. PAC, Pan Africanist Congress er organisasjonen som står i leiinga for den kampen som foregår i Azania.

Skal OD verkeleg vere ei hjelp til folka i den tredje verda, må dei pengane som vert samla inn gå til frigjøringsrørslene. Det er berre på dette viset ein kan løyse dei problema som folk slåss med.

Pan African Congress

vart stifta i 1959. Dei som tok del i stiftinga kom i hovudsak frå ungdomsforbundet til ANC. Grunnlaget for at dei brøyt med ANC var at ANC-leiinga ikkje lenger ville gå inn for den væpna frigjøringskampen. Leiinga i ANC sto for ei reformistisk linje med satsing på lovlege ikkje-valds aksjonar.

Etter massakrane i Sharpeville vart alle politiske parti i 1960 forbudt i Azania. PAC tok då til å danne ein illegal organisasjon. Det vart oppretta undergrunns-celler over heile landet. I 1964 vart ein del medlemmar sendt utanlands for å danne ein ekstern fløy av PAC for å sikre kontakta med den internasjonale proletariske rørsla.

ARBEID BLANT MASSANE

I mange år har nå PAC drive eit systematisk arbeid blant befolkninga. Dette skuleringsarbeidet har lagt grunnen til at fleire frontar har vorte danna. Mellom desse er studentorganisasjonen SASO, «Black Consciousness»-rørsla, «Black People Convention»

og fleire andre. Desse masseorganisasjonane har teke aktivt del i dei opprøra som har vore i Azania heilt sidan det starta i Soweto.

Også i nabolanda har PAC drive skulering. Det er i desse det vert oppretta basar når den åpne kampen mot Vorster-regimet tek til.

PROGRAMMET TIL PAC

Det er tre viktige punkt i programmet til PAC. For det første må det kjempast ein væpna kamp for å ta den politiske makta frå Vorster-regimet. Denne kampen må halde fram til den endelege sigren er vunne.

For det andre å lede og gjennomføre ein revolusjon på landsbygda. Dette er særskilt viktig fordi det kvite mindretallet gjennom fascistisk undertrykking og erobring i dag er herre over størsteparten av jorda.

For det tredje, når folket under leiing av PAC har vunne full siger og gjennomført det nasjonal-demokratiske stadiet av revolusjonen, så skal landet forvandlast til eit sosialistisk samfunn under proletariatet sitt diktatur.

Dessutan går PAC mot alle former for supermaktsinnblanding. Korkje USA eller Sovjet skal få trengje seg inn i landet og gjere det til ein koloni.

PAC TRENG ØKONOMISK STØTTE!

Det fascistiske regimet til Vorster står for fall. PAC er den leiande krafta i kampen for frigjering. For å vinne denne kampen trengs støtte, både økonomisk og politisk. Derfor er det rett at norske gymnasiastar gjer si støtte til folket i Azania sin kamp mot Vorster.

Operasjon Dagsverk til PAC!

OPERASJON DAGS-
VERK TIL PAC!

Grove løgner i hetsen mot det nye Kampuchea

• 18. mars 1970 vart den lovlege regjeringa til fyrst Sihanouk styrta ved eit statskupp. Sihanouk var då på ei utanlandsreise.

Den som utførte statskuppet var Lon Nol. Men bak han var det den amerikanske imperialismen som trakk i trådane.

• 30. april 1970 innvaderer amerikanske tropper landet for å halde regimet til Lon Nol på beina.

• Torsdag 17. april 1975 fall Phnom Penh som den siste skansa til den amerikanske imperialismen og quislingane den hadde. Etter ein frigjeringskrig på 5 år hadde folket i Kampuchea gjort landet fritt for inntrengjarar.

Dette er heilt grunnleggjande fakta som ein aldri må gløyme når det bles opp til hetsstormar i Aftenposten og andre stader.

OPPGJER MED QUISLINGANER

Etter at tyskarane var drivne ut or dei landa dei okkuperte under 2. verdskrigen, var det i alle landa oppgjær med dei som hadde gått i okkupasjonsmakta sin teneste. I Noreg vart 90.000 landssvikar-saker gått gjennom. Etter rettssakene vart 30 nordmenn dømt til døden.

• 24. oktober vart Quisling, mannen som har gitt det internasjonale namnet til ein landssvikar, skoten på Akershus festning.

Folket i Kampuchea har sjølsagt også hatt sitt oppgjær med dei som var leigesveinar og marionettar for ei utanlandsk krigsmakt. På Kampuchea 2. nasjonale folkekongress i februar 1975 vart Lon Nol, Sirik Matak, Son Ngoc Thanh, Chang Heng, In Tam, Long Boret og Sostaene Feernadez dømde til døden. Dette var dei øvste leiarane for marionett-regjeringa til den amerikanske imperialismen.

Overfor dei andre som har gjort feil er prinsippet om skulering for at dei skal verte verdige medlemmer i det nye Kampuchea.

I Kampuchea er imperialismen kasta på dør. Folket sjøl har teke makta og byggjer det nye landet.

For borgarskapet er slikt eit frykteleg slag. Dei tyr til alle middel for å sverte Kampuchea. Liksom avisene etter revolusjonen i Russland i 1917 og seinare etter revolusjonen i Kina var sprengfylte av løgn og hets, angrip dei idag Kampuchea.

«FRI INFORMASJON»

På fleire skular og andre stader har det vorte spreidd brosjyrar om Kampuchea frå nokre som kallar seg «Fri Informasjon». Folk som står bak dette har ei svart, reaksjonær fortid. Då folket i Vietnam kjempa mot dei amerikanske okkupantane, spreidde denne gruppa ei rekkje med ville løgner. Dei støtta opp fascist-regima til Lon Nol og Thieu.

«Fri informasjon» trykkjer opp eit bilete som skal forestille soldatar frå Kampuchea som hakkar (!) i hjel ein mann. Dette biletet er ei rein forflasking! Biletet er laga av ein thailandsk etterretningsoffiser i Thailand for å nyttast i ein valkamp! (sjå Klassekampen nr. 77/1976.)

«MASSAKRANE»

I ei heil rekkje aviser har det gong etter gong dukka opp opplysningar om at «800.000 skal vere massakrert etter frigjeringa». Denne opplysninga kan sporast tilbake til ein artikkel i den franske avisa Le Monde. Artikkelen er ikkje skriven av nokon fast medarbeidar i Le Monde, men av ein katolsk misjonær som har vore i Kampuchea før. Denne misjonæren var knytta til franske koloni-interesser og støtta Lon Nol. Det er derfor ikkje rart at mannen tyr til ville åtak på dei som sloss mot «hans allierte», quislingane i Phnom Penh. (sjå Det Nye Kampuchea, nr. 2—3/1976)

RETRETT I AFTENPOSTEN

Aftenposten er ei av avisene som har hylt mest opp om dei fæle tilhøva i Kampuchea. I desember 1976 var det 2 artiklar i Aftenposten som var retrett i påstandane. Der måtte det innrømmast at dei flyktningane som har fortalt redsle-historier gjer dette for å mele si eiga kake, og fordi dei har mista dei privilegia dei hadde karra til seg under Lon Nol.

forts. s. 7

Oslo AUF har prinsippvedtak på ikke å uttale seg til Røde Garde

Avisa til AUF, Arbeiderungdommen, trykker i sitt nummer 9 1976 en uttalelse et representantsskapsmøte i Oslo AUF som blei holdt 4. oktober. Uttalelsen inneholder harde angrep på YLI og selvsagt den vanlige remsa om AKP(m-l). Ved et avsnitt av uttalelsen sperra vi imidlertid øya opp: «En har sett eksempler på arbeidskonflikter som ikke har latt seg løse gjennom forhandlinger. Tilstanden

- Morn dette er Røde Garde. Vi sitter med Arbeiderungdommen nr 9 foran oss her.

- Kan du ikke ringe kontoret da?

- Jo, men det er ingen å få tak i der. Nr 9 hvor det er utdrag...

- Dem er på kontoret nå.

- Ja, men de har ikke mandat til å uttale seg sier dem — og dessuten har de fått beskjed om ikke å uttale seg til Røde Garde. Det er en del ting vi lurer på i uttalelsen fra representantsskapsmøtet i Oslo AUF. F.eks. sier dere at YLI er et underbruk av AKP — hva er det i YLIs krav dere går mot?

- Veit du hva? — Jeg foreslår at dere trykker hele artikkelen i RG jeg...

- Selvfølgelig gjør vi ikke det. Men vil du ikke uttale deg, eller.....

- Nei, vi uttaler oss ikke til hverken Røde Garde eller andre AKP-organer.

- Hva mener du om IGO og YES på yrkesskolene?

- Jeg har sagt hva jeg mener jeg. —

på enkelte arbeidsplasser har også gjort det nødvendig for arbeiderne å gå ut i streik som er blitt erklært ulovlig. AUF i Oslo vil derfor ikke avvise alle arbeidskonflikter som bryter med det gjeldende lov- og avtaleverket.» Vi syntes det kunne være på sin plass med en kommentar og muligens en konkretisering av uttalelsen, så vi fant telefonnummeret til formannen i Oslo AUF, Erik Orskaug:

Vi har ikke noe interesse av å uttale oss til dere, altså! Når dere kaller oss sosialfascister og alt det derre andre...

— Hvor står det hen da?

— Herregud, du veit da hva dere kaller oss i den ene situasjonen, også skal dere ha oss med på samarbeid etterpå, så skjeller dere oss huden full etterpå fordi vi ikke vil være med på det såkalte samarbeidet deres. Først blir vi kalt ditten, så blir vi kalt datten, og så skal dere ha uttalelser fra oss og forklaringer og alt mulig!

— Alvorlig talt — når AUF i Oslo trykker uttalelsen sin offentlig må det være mulig for aviser å spørre hva som menes med den. Er det et prinsippvedtak for dere å ikke uttale dere til RG?

— Sann som situasjonen er i AKP nå, så er det prinsippvedtak for oss, ja.

I det følgende får Røde Garde vite at AUF ikke gidder å diskutere med Unge Høyre og ikke med Rød Ungdom.

Videre at AUF sitt syn på ulovlige streiker kommer klart fram i AUFs faglige manifest og den siste medlems-avisa (!) som vi blir oppfordra til å lese.

Erik Orskaug begynner etterhvert å bli temmelig irritert og bryter ut:

— Vi gidder bare ikke å preike med dere! Vi har andre folk å diskutere med som vi synes er mye mer interessant.

— Hvem da?

— Hvem da? Vi har ei klar linje og det er å avdekke motsetningene, og vi ser faen ikke dere som den store motstanderen.

— Men hvem er det dere har mer interesse av å diskutere med — ikke UH og ikke oss — hvem diskuterer dere med da?

— Vi gidder ikke å diskutere med Unge Høyre — det er på gata det — for å avdekke overfor tredje mann — dere gidder vi ikke å diskutere med i det hele tatt!

«Dette er SUF og m-l alt sammen!»

Klokka er ca 11.40. onsdag 17. november. Jeg befinner meg inne i skolegården i Hammersborg skole på journalistisk oppdrag for Røde Garde. Ved hjelp av hester og langkøller har politiet klart å rydde både porten og skolegården for demonstranter som kjempa for å hindre gravemaskinen

adgang til den gamle skolen. Mens jeg står og ser på at arbeidere fra det tilkalle flyttebyrået rydder ungdomsklubben for møbler, får jeg øye på en av sjefene for politiaksjonene i samtale med to personer som jeg tenkte måtte være journalister. Når jeg nærma meg dem, hørte jeg politimannen legge ut

om «en lek ungdommen hadde latt gå for langt — derfor måtte politiet gå såpass hardt til verks». Jeg stilte meg sammen med journalistene som viste seg å være fra Arbeiderbladet og Sunnmørsposten og stilte spørsmål til politiet.

Plutselig blir samtalen avbrutt av en høy røst fra 3. etasje i bygninga: «Klassepurk — er det dette dere kaller demokrati 'a?» «Det må vel være en spesiell gruppe av demonstrantene som oppholder seg der i 3. etasje?», prøver mannen fra Sunnmørsposten seg, hvorpå politisjefen indignert utbryter:

«En spesiell gruppe nei! Dette er SUF og m-l alt sammen!»

Sunnørsposten er ikke helt fornøyd

AUF: Champignon-streiken er bare tull»

Så langt Oslo AUF. Vi var spente på om vedtaket om å ikke uttale seg til «Røde Garde eller andre AKP-organer» gjaldt AUF sentralt også, og fikk tak i Alf Hildrum som er sekretær i AUF. Hildrum kunne fortelle at det ikke var fatta noe vedtak om dette og vi stilte da noen spørsmål til ham. Først siterte vi det sitatet vi har nevnt ovenfor, og spurte Hildrum om han kunne si konkret hvilke ulovlige streiker AUF har støtta.

- Du spør meg om noe AUF i Oslo uttaler seg om, altså. Jeg har aldri brukt en sann formulering. Det er klart at du finner en rekke streiker som er berettiget sjøl om de er tariffstridige eller såkalt ulovlige.

- Kan du nevne noen eksempler.

- Ja, hvis du går litt historisk til verks så er vel kanskje Kiruna det mest slående eksemplet på det.

- Men fra den siste tida da?

- Ja, jeg sitter ikke med liste over streiker foran meg altså — gjør du det?

- Nei, men jeg husker jo endel streiker for det. Linjegods, Champignon, Barnehagestreiken, den forrige streiken i Oslo kommune som blei stempla ulovlig av forbundet, men lovlig av arbeidsretten.

- Ja, fler...

- Jøtul.

- Fler...

- Det skulle vel være nok til å ta stilling til dette?

- Ja, Du (pause) Skal vi se... Jøtul gikk vi ikke ut med støtte til.

- Linjegods?

- Gikk vi ikke ut med støtte til, nei.

- Champignon?

- Nei, selvfølgelig.

- Selvfølgelig?

Selvfølgelig ikke.

- Hvorfor det?

- Nei, for det er bare tull, såvidt vi har klart å registrere!

Som om ikke dette skulle være nok, viste det seg at AUF hadde mer snacks på lager. En artikkel i det samme nummeret av Arbeiderungdommen omhandler ungdommens kamp og påstår at YLIs krav uansvarlige og bevis på hvor udugelig YLI er.

— Er full dekning av hybelbehov et godt krav?

— Ja

: Gratis lærebøker?

- Ja det synes jeg også er et godt krav. - Økte bevilgninger til interesseorganisasjonene?

- Ja, men ikke til YLI! For jeg synes ikke YLI er noen interesseorganisasjon for yrkesskoleelevene.

- Kan du si hva du mener om YES? (reaksjoner splittelsesorganisasjon på yrkesskolene, red. anm.)

- Den synes jeg har mer for seg.

Støtte til YES, og en streik i Sverige i 1969 og «Champignon-streiken er bare tull» — Slikt erkereaksjonært prat tåler å stå uten kommentarer.

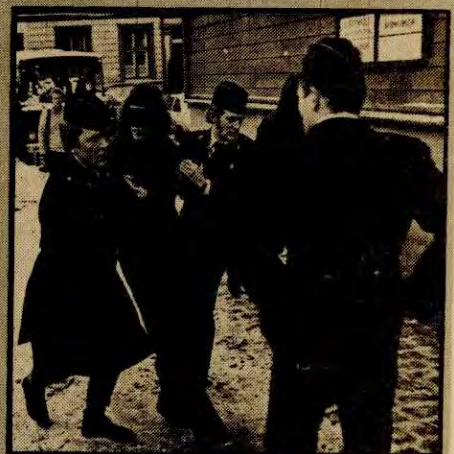
med svaret, og mener at det vel er alt for mange okkupanter til at det kan være bare marxist-leninister? Men, nei — politimannen slo det fast nok en gang: «Dette er SUF og m-l alt sammen!»

Jeg syntes denne replikkvekslinga kunne være verdt å bringe videre til okkupantene, og fortalte til en som stod i 2. etasje hva politiet sa om okkupantene. Så skjer det — Før jeg veit ordet av det kjenner jeg to sterke politiarmer under hver armhule. «De har oppfordret til videre demonstrasjon» var politiets korte kommentar. Spede protester om at jeg jo var til stede som journalist, førte ikke fram — ut i svartemarja bar det.

Nå har jeg forklart hele episoden for politiet og krevd en skriftlig unnskyldning fra politiet. Men nei — politiet slår fast ved sin tiltale om at jeg har nektet å etterkomme politiets ordre gjennom ikke å flytte meg til tross for utallige oppfordringer. Politiet mener derfor jeg er kvalifisert til ei bot på 200 kroner eller subsidiært 8 dagers fengsel! Politifullmektig Lillesæter kan opplyse at «politiet ikke finner noen grunn til å feste lit til Deres forklaring — flere politifolk sier nemlig det motsatte!»

Neste stopp er nå Oslo Byrett. Og kamerater — vi skal gi politiet en stri tårn!

RGs journalist blir dratt bort.

kultur

Røde Garde starter med dette en debatt om rockemusikk. Målet med debatten er å komme fram til hva slags musikk den progressive musikkbevegelsen i Norge skal bygge på — og i første omgang — er rock en stilart vi med hell kan benytte oss av?

Startskuddet for debatten går med dette korte intervjuet RG har hatt med to personer som hver på sin måte har lang erfaring fra den progressive musikkbevegelsen i Norge; Sæmund Fiskvik, daglig leder for plateselskapet MAI, og Rolf Aakervik, som vel de fleste kjenner fra rockebandet Bazar.

Startskuddet er gått — nå gjelder det for alle som vil hjelpe den progressive musikkbevegelsen framover å kvesse blyanten!

Er rocken

— Er rock en del av proletarkulturen?

Rolf: Ja. Rocken er den amerikanske proletarungdommens musikk. Utgangspunktet for rocken er country & western-musikk og rytm & blues, som igjen har sine røtter i blues og jazz. Gjenom rocken kan du si at hvit og svart proletarmusikk har fått et visst likhetsstempel. At mesteparten av den rocken som produseres i dag er reaksjonær er et resultat av at kapitalen har kjøpt opp rocken.

Sæmund: Musikk må i første rekke vurderes ut i fra den plassen den har i en massebevegelse. Et viktig kjennetegn ved proletarkulturen er at den er knytta til den revolusjonære arbeiderbevegelsen. Elementer fra blues og country har vært knytta til denne bevegelsen, men ikke rocken. Tvert om mener jeg rocken har vært med på å knekke det beste innen bluesen og country-musikken. I Norge er det likedan et ubestridelig faktum at rocken var et angrep på den nasjonale og folkelige kulturen. Hvis det er sånn at rocken en gang ble kjøpt opp, må du vel også ha eksempler på den «urproletære» rocken fra tida før borgerskapet «erobra» rocken.

Rolf: Det er vanskelig å finne, men vi hadde jo under flower-power-tida progressive rockeband som Country Joe and the Fish og Chicago. Vi har også massevis av Chuck Berry. Forøvrig er det ikke rocken som stilart som har knekt mye av den

nasjonale kulturen i Norge, men kapitalens ensidige satsing på rocken.

— Er dere enige om at mesteparten av den rocken som er spredd av de store platemonopolene er noe som vi i hovedsak må forkaste?

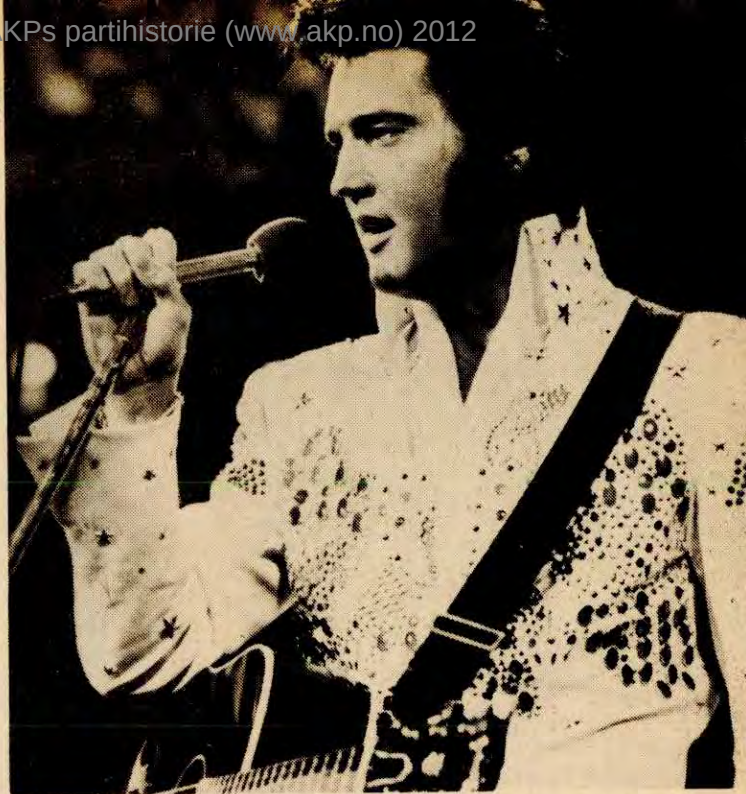
Rolf: Jeg synes ikke det går an å sette strek over alt som er skapt av rockemusikk de siste 20 åra. Først og fremst må vi undersøke hva som tjener våre interesser. Jeg mener at vi i «Samarbeidsrock» får fram det vi mener om LO og NAF sjøl om det er ei rockelåt. Etter mi mening har det skjedd mye med rockemusikken de siste åra som

Sæmund Fiskvik — vår hovedholdning til rocken må være at vi bekjemper den.

åpenbart tjener et proletært innhold.

Sæmund: Dette er lite konkret, synes jeg. La oss ta Elvis f.eks. som du kan si er hovedsymbolet på rock'n roll-perioden — representerte han noe som er vesentlig for oss, eller er det i hovedsak

Elvis — en av hovedfigurene i rock'n roll musikken — er han representant for en reaksjonær eller proletær musikk-stilart?

brukandes?

noe vi skal vende oss i forakt? Jeg mener det siste.

Rolf: Mesteparten av det Elvis har fremma er reaksjonært vrøvl. Men de første tingene hans bygde på den musikken som var populær i store deler av folket, og som Elvis kunne mye om.

— Hadde Elvis-musikken vært ålreit hvis tekstene hadde vært progressive?

Rolf: Med bra tekster og en annen framføring enn den som gikk ut på å gjøre seg sjøl til sex-idol, tror jeg den kunne hatt en progressiv funksjon, ja.

— Representerte rocken noe helt nytt da den kom til Norge?

Rolf: Nei. Amerika har i lang tid vært et slags kultursenter for den moderne proletarkulturen, og rocken var ikke noe nytt — vi hadde jo jazzen før den.

Sæmund: Jeg mener rocken representerte noe kvalitativt nytt. Den var musikken i en ungdomskultus, som førte til pophysteriet. Rocken var innpakning for McCarthy-tida og USAs økonomiske og politiske aggresjon over hele verden. Denne kulturen var aldri uttrykk for noe opprør, men for et pophysteri blandt ungdommen. Slik var rocken i all hovedsak reaksjonær.

Rolf: Det er gærnt å si at

ungdommen tok imot rocken utifra McCarthy-tidas innhogg i det kulturelle livet.

Sæmund: Jeg prøver ikke å stemple ungdommen som agenter for McCarthy. Spørsmålet er hva denne massebevegelsen i virkeligheten var, samme hva ungdommen la i den.

Rolf: Det blir likevel gær-

Rolf Aakervik — rocken er en av mange stilarter som vi kan gjøre bruk av.

nt. Borgerskapet så ikke på rocken som en måte å undertrykke ungdommen ideologisk på. De satsa på rocken ene og alene fordi de kunne tjene penger på den.

Sæmund: Jeg mener Rolf står for en revisjonistisk teori som går ut på at kulturen i

Bok om nazistenes jødeutryddelse

«Bare få av de mange, mange tyske vakter, SS-menn, sivilarbeidere og forretningsfolk som hadde befattning med massemyrderiene har villet tilstå at de kjente til redslene. Rettsdokumenter fra Nürnbergprosessen viser imidlertid at tyske firma og entreprenører konkurrerte om å bygge tilintetgjørelsesanleggene og forsyne dem med utstyr og giftgass. Hvordan kunne et visst firma produsere nok Cyclon B til å ta livet av flere millioner mennesker uten at iallfall sjefene visste hva som foregikk? Og hvordan kunne et annet firma motta slike enorme mengder av kvinnehår til sin industri, uten å spørre seg selv hvor det kom fra? Rettsdokumenter, mengder av tyske forretningsbrev, tyskernes egne fotografier og filmer — alt dette forteller sin historie. De etterlater ingen tvil om at et stort antall tyske forretningsfolk, ikke minst Krupp og IG Farbenindustri, som sikkert har vært regnet som gode borgere, har vært medskyldige i det største masse-mord i menneskehetens historie. Og av dødsfokene i Auschwitz var langt de fleste jøder.»

Dette er et utdrag fra boka «Det angår også deg» som er utgitt på Cappelen forlag. Boka er gripende fortelling om livet i en av Hitlers konsentrasjonsleirer, Auschwitz i Polen. Mannen som har vendt levende tilbake fra dette enorme likhuset er Herman Sachnowitz, den eneste av en norsk jødefamilie på 9 som overlevde krigen — resten ble gassa eller pint ihjel i Auschwitz. Denne boka er ei nyttig bok. Den forteller bedre enn noe annet hva slags historie den bevegelsen har, som «Norsk Front» er en del av. Boka er historia om nazismens forbrytelser — historia om «folkefellene» til Blücher og Hoaas.

«Gata utan sol»

«Tre tusen arbeidarar frå Daidotrykkeriet kjempar i nitti dagar mot den japanske finansblokka og mot politiet. Dei vert splitta, og ein del av dei vert fengsla. Men kampfronten utvidar seg stadig.

Arbeidarleiarane vert arresterte, dei vert pinte og torturerte. Massane held fram med kampen utan leiarane. Berre svolten gjer at streiken bryt saman. Dei gamle gir opp, men ungdommen lyfter fana att for å gå til nye kampar.»

Sånn begynner boka «Gata utan sol» av japaneren Sunao Atokunaga som nyleg har kommet på norsk på Oktober forlag. Boka bygger på en virkelig streik som fant sted på Kyodo-trykkeriet i Tokyo i 1926. Tokunaga var sjøl aktivt med i denne streiken, og skildringa av hvordan streiken utvikler seg, av alle de utpekulete og forferdelige angrepene de streikende blir utsatt for, og av det sterke samholdet og kampviljen blant arbeiderne er levende og spennende skildra. Sjøl om denne streiken lider nederlag overfor terror og utsulting, er det ikke en slagen og lidende ar-

beiderklasse denne boka skildrer. Boka viser klart at når gamle og unge arbeidere, kvinner og menn står sammen kan de tåle nesten det utrolige, og på slutten av boka vaier den røde fana fortsatt høyt — klar til å lede an i nye kamper.

Tokunaga var medlem av forbundet for proletarkunstnere, som blant annet sto i nær forbindelse med revolusjonære forfattere i Sovjetunionen. Og «Gata utan sol» er et godt eksempel på på den sosialrealistiske litteraturen. Den er ikke bare et bilde av virkeligheten, men gir oss også viktige lærdommer om terror mot arbeiderklassen og måter å overvinne terroren på.

Frustert SV'er, rødvin og sex

Dette er innholdet i boka «Kasino» av Mette Hansen. Egentlig skulle det ikke være mer å si om den — overskrifta dekker alt den inneholder. Særlig godt skrevet er den heller ikke, omtrent halvveis blir leseren grundig lei de evindelige rødvinflaskene og mer eller mindre vellykka «oppleggene» blant den kulturradikale.

Når boka likevel fortjener en kommentar, er det fordi den er ærlig og gir et realistisk og svært avslørende bilde av den frustrasjonen og passiviteten SV-ledelsen driver medlemmene sine inn i. I denne boka reiser de «progressive» på skauen i mai fordi de er imot SVs samarbeid med Aspengren, men ikke er blitt mobilisert til å ta et åpent brudd med SV. De er flau over å selge Ny Tid på gata, og ser forundra på hvor mye bedre salget av Klassekampen går like ved. At det kanskje har noe med

SVs politikk å gjøre streifer ikke forfatteren. Typisk er også skildringa av hvordan de menige medlemmene klistrer konvolutter, mens pampene stikker innom «for å se hvordan det går».

Hvordan denne boka har kunnet vinne premie i Aschehous romankonkurranse, er en gåte. I alle fall er den en velkommen bok for borgerskapet. Den framstiller de såkalt progressive som akkurat så håpløst intellektuelle og tullete som borgerne skulle ønske de var. Heldigvis tar forfatteren fullstendig feil i dette. For virkelige progressive arbeidere og ungdommer — og intellektuelle står mange mil fra den dekadente livsstilen som blir skildra i «Kasino». De slåss målbevisst for arbeiderklassens krav og rettigheter i fagforeninger, på skoler og i boligstrøka — og i spissen for denne kampen går AKP(m-l).

den imperialistiske epoken først og fremst er en vare istedet for hovedsakelig å være spørsmål om ideologi. Et eksempel: Når borgerskapet gir ut aviser så er det et underordna spørsmål om de tjener penger på den. Hovedmotivet er å undertrykke arbeidsfolk ideologisk.

— Er rocken en av hovedstilartene å bygge på for den progressive musikkbevegelsen i Norge?

Rolf: Nei, det mener jeg ikke. Men den er en av mange stilarter som vi kan benytte oss av. Vi må begrense flommen av utenlandsk musikk som overstrømmer Norge, og vi må legge stor vekt på å utvikle den nasjonale kulturen som et ledd i kampen mot imperialismen.

Sæmund: Rock eller ikke rock kan dekke over det som alltid må være hovedsaken for en progressiv musiker — nemlig å stille spørsmålet «for hvem»? Målsettinga må være at musikken skal tjene som våpen i kampen mot imperialismen og for den sosialistiske revolusjonen. Når det gjelder rocken så mener jeg at vår hovedholdning må være at vi bekjemper denne retninga. Dette betyr ikke at enhver som spiller rock er agent for imperialismen eller at vi aldri kan spille rock, men at rocken ikke må bli noe hovedelement i musikkpolitikken vår. F.eks. synes jeg Frosk er ei bra gruppe. Det viktigste er at de har tatt riktig standpunkt. Det er underordna at de spiller rock i en modifisert form.

— I et intervju det borgerlige svenske musikk-tidsskriftet Musikens Makt har hatt med en av de de spilte sammen med i Bazar, Rolf, blir det retta skarp kritikk mot MAI. Bl.a. blir MAI beskyldt for ikke å være innretta på arbeiderklassen. Kommentarer?

Rolf: Jeg mener at han har sagt noe han ikke har dekning for i det hele tatt. Jeg synes de prosjekta som er igang på MAI nå er bra, men jeg mener MAI kunne gjøre mer for å utvikle en breiere musikkbevegelse i Norge. Beskyldningene om at MAI har satt en stopper for rocken er også helt grunnløse — Frosk og arbeidslaget er beviser for dette.

Utdrag fra «Streik» av Per Sivle

Stadig oftere blir politiet satt inn mot streikende arbeidere og aksjoner. Linjegods og Hammersborg i Oslo, Hustad i Trondheim er ferske tilfeller der politiet har gått brutalt til verks mot rettferdige aksjoner. Men politivold mot streikende arbeidere er ikke noe nytt. I boka «Streik» forteller Per Sivle om en streik i Drammen i 1881 som Sivle sjøl var vitne til. Hjulpet av borgervern gikk politiet til angrep på de streikende med sabler — seinere blei også militæret satt inn for å knekke streiken, blant annet blei en av arbeiderne skutt ned og drept. Det utdraget vi bringer her handler om arbeidermassenes reaksjon da flere av streikelederne blei arrestert.

Det led framovermot kveldingen.

Bare få av de streikende hadde vært øyenvitner til arrestasjonen; de fleste var gått hjem hver til sitt, andre holdt øye med brukene — der også politiet hadde sine vaktposter.

Men der trengtes ikke lange stunden, før hele Langestrand visste beskjed. Det ble berettet uhyggelige ting om politiets framferd, og topp-punktet var, at det hadde hugget med sabler.

Og fra arbeiderkvarterene i Langestrands utkanter tok det på å strømme som en folkevandring mot byens torg. I utrolig kort tid ble der utenfor rådstien sort av mennesker — mannfolk, kvinnfolk og unger.

Men ved den lave steintrapp uenfor rådstudøren samlet bruksarbeiderne seg i en klynge, som hurtig tiltok i omfang og tretthet.

En politibetjent hadde to ganger oppfordret mengeden til å fjerne seg; den eneste virkningen var at arbeider-skaren heller seg nærmere.

Så kom politifullmektigen. Han brukte skarpe ord.

En dump, knurrende mumling svarte ham; og i neste øyeblikk skar en sterk røst igjennom:

«Nei, vi går inte, før vi får kameratene våres ut!»

«Nei, vi går inte! — de skal ut igjen! — ut igjen!» lød det.

«Er dere gale mennesker? — vil dere ture dere fram mot politiet? — det blir dere en farli spas!»

«Det får inte hjelpe — kameratene våres skal ut!»

— «Ja-a-a det skal de! — det skal de!»

«Jaså nå!» — Han blåste i en signalpipe, og godt og vel et snes menn,

konstabler og vervete om hverandre, kom ut.

«Fremad marsj! — gå på! gjør ryddig!»

Troppen hadde øyensynlig sine betenkeligheter.

«Nå da? — jeg går jo selv med; — marsj!»

Jo så bar det da framover, om just ikke i stormskritt.

Folkemassen vek uvilkårlig noe tilbake.

«Se så! — nå hjelper det; — bare fram!»

Da var det en, som ropte:

«Neggu om vi lenger lar vårs jage som en saueflokk, lel! — På dem gutter!»

«Ja! — ja! — På dem! — på dem! — Hurra! — hurra!»

Som en stormbølge veltet mengden framover, mens politifolkene over hals og hode søkte tilbake til rådstuen. — Det lykkedes også de allerfleste å komme unna, — politifullmektigen var den siste, som fikk reddet seg inn, hvorpå han dreide nøklen om; men det venstre skjøte av hans uniformskjole ble tilbake nedenfor trappen, i en ung sag-arbeiders neve.

Dessuten hadde de streikende fått klo i to konstabler og en vervet skomaker. Og disse stakkarer fikk nå unngjelde; man slo og man sparket.

«Å, for Guss skyll, spar livet! — hus på kona mi og alle barna!» klynket skomakeren.

«Nå ja, gutter, vi får da inte slå dem i hjel, heller!» sa en. «De klarer seg med det de har fått, tenker jeg. — Lat vårs heller se tell å få kameratene våres ut!»

Dermed lot man de tre slippe, etter at først sabelen var frattatt skomakeren og

brutt i stumper.

— «Ut med kameratene våres! — ut med dem!»

Politiet forholdt seg taust og lot seg ikke se.

Så dundret en stein mot rådhusdøren, flere fulgte etter. Og inn gjennom en vindusrute fløy heftet av den sønderbrutte sabel.

Fremdeles taushet innenfor.

«Kom så sprenger vi døren, gutter!»

«Hurra! — javisst sprenger vi den!»

Og snart ble det hamret løs med never og hæler.

«Nei, dette hjelper inte! — Sett skuldrene på, så mange som kan komme tell!»

Det ble gjort. Der lød et brak — det var døren, som brast; men ennå holdt jernbeslaget.

Da endelig ble det åpnet et vindu i annen etasje, politimesterens runde, rødkonnede ansikt kom til syne og møttes av et heftig vedholdende rop:

«Slipp dem ut! — slipp dem ut!»

Det varte en stund, før han kunne komme til orde for skrik og støy.

«Nå ja, dere skal få det som dere vil ha det da! — men så får dere osså være folk — folk!»

«Ja — ja! — bare ut med dem — straks!»

Der ble gløttet på porten, såvidt at Stensen og Per Amundsen og de to andre arrestanter kunne smutte ut, hvoretter det igjen ilsomt ble lukket og låst.

En orkan av hurraer hilste dem.

(Boka «Streik» av Per Sivle er kommet ut på forlaget Oktober. Pris 28 kroner.)

OSLO 2/9 76

SKØYENÅSEN SKOLE
HAAKON IVETTERS VEI 75
POSTBOKS 70 - OPPSAL
OSLO 8
Tlf. 268432

OSLO 1/9 76

Person: [redacted]
 Kriminelle handlinger: Indoktrinerer på en så utseende måte at man må vite at hun er en venstre radikal for å merke det. Hun prater utpregnet "AUF"-språk, noe som elevene vil oppfatte som riktig.

Personlige kverulerings egenskaper: Blir hun satt fast sier hun alltid "detto var interessant". Tilhenger av den banale livsteori.

Utseende: Høyde ca. 160
 Hårfarge: Mørk blond med litt grålige streif
 Vekt ca. 55 kg.
 Bemerkninger: [redacted] deler sitt livssyn med de fleste lærerkandidater. Klapper som har henne vil merke hva slags type kandidater hun har hos elevene.

Favoritt aviser: Dagbladet, Klassekampen

LIBERTAS filial [redacted]

Opplysninger som fører til at han blir tatt belønnes med en gratis tur til det Tyske Krigsmuseet.

LIBERTAS filial Skøyenåsen.

Libertas-spion på Skøyenåsen Skole!

Unge Høyre-medlemmer driver bevisst angiveri og spioneri mot progressive medelever og lærere. I kampen mot progressive går Unge Høyre ærend for den erkereaksjonære storborger-organisasjonen Libertas. Libertas var organisert som borgerskapets hemmelige spionorganisasjon i flere år, før den ble avslørt på midten av 50-tallet. «Unge Høyre — 50 år i reaksjonens tjeneste» var tittelen på ei hvitbok Rød Ungdom ga ut for tre år sida. Unge Høyre gjør alt de kan for å leve opp til denne historia.

Eleverådsformannen på Skøyenåsen skole i Oslo heter Olav Rygg. Han er kjent som ei stor blære og er organisert i Unge Høyre. Han er ett av UH-medlemmene som har grepet tilbudet fra Libertas om å bli spion på skolen sin. I ei Libertas-registrert hekseskjutt på progressive lærere og elever som nådde sitt høydepunkt for et par—tre år sida, søkte Libertas om «skolekontakter» og «klassekontakter». Dette skulle lette arbeidet med å kartlegge marxist-leninistenes og andre progressives «indoktrinering» og «innflytelse» i skolene. En av Høyres spydspisser i Oslo, skolestyrer Wenche Lowzow, gikk den gang i spissen for aksjonene sammen med

Libertasfører Trygve de Lange.

Er Olav Rygg en reaksjonær tulling som har antikomunisme som en slags hobby og politisk lek? Sikkert er det ihvertfall at vi vil få det framstilt sånn av Unge Høyre og Libertas. Dementier som «Libertas har aldri sett listene», «hvem kan ta slikt ungdomsskolelær på alvor?» osv. vil hundre prosent

sikkert være reaksjonens svar. Ingenting kan imidlertid bortforklare at Olav Rygg har lagt en oversikt over progressive elever og lærere ved Skøyenåsen skole. Ingenting tilsier at rapportene har hatt endeholdeplass i Ryggs personlige Libertas-filial. Sammen med mange andre lister oppbevarte Rygg de to som vi har faksimile av på elevrådsrommet i ei mappe med Hitlers hakekors utpå!

Denne historia beviser hva slags organisasjon Unge Høyre er. Bak ei liberal maske skjuler borgerskapets angivere blant ungdommen seg. Hakekorset utpå Ryggs mappe skal vi heller ikke bli forskrekka over — Røde Garde har tidligere avslørt at Unge Høyre er hovedrekrutteringsgrunnlaget for Eric Blücher og hans nazibande.

Slik angiverivirksomhet som Olav Rygg står for kan ikke progressive på noen måte tolerere. Overalt hvor slik virksomhet oppdages må den slås ned på raskt og effektivt. Sørg for å knekke slike elementers innpass i elevbevegelsen!

Libertasvennene i Moderat ungdom. Her viser de sitt syn på USA-imperialismen.

AKP(m-l)'s 2. landsmøte — en seier for hele den norske arbeiderklassen!

AKP(m-l)s andre landsmøte var ikke en seier bare for partiet, men et langt skritt framover for hele arbeiderklassen, sier AKP(m-l)s formann, Pål Steigan, i dette intervjuet med Røde Garde. Alle progressive må skaffe seg dokumentene fra Landsmøtet og studere dem grundig!

— Kan du si litt om de viktigste vedtak som ble fatta?

— Landsmøtet vedtok et omfattende prinsippprogram for den sosialistiske revolusjonen og proletariats diktatur i Norge. Landsmøtet tok et grundig oppgjør med de sterke tendensene til forsoning med de moderne revisjonistiske partiene som var i partiet rundt 1973. Vi har lært at konsekvent kamp mot den moderne revisjonismen fører til framgang for AKP(m-l) og arbeiderklassen.

— Hvilken rolle spiller de moderne revisjonistiske partiene SV og «NKP» i arbeiderklassen?

— Sammen med Arbeiderpartiet utgjør SV og «NKP» borgerskapets partier i arbeiderbevegelsen. Disse partiene er i virkeligheten bedre forsvarere av borgerskapets diktatur enn borgerskapet sjøl. SV og «NKP» prøver å vilde alle som vil sosialisme inn på en vei som styrker kapitalismen. De prøver å innbille folk at de imperialistiske supermaktene, spesielt Sovjet er fredligsinna. Virkeligheten er at Sovjet er en aggressiv supermakt — en trussel mot folkene over hele verden.

— Hva med disse partienes ungdomsorganisasjoner?

— AUF, SU og KU fører ut ei revisjonistisk linje blandt ungdommen. De gjør alt de kan for å forandre ungdommens misnøye med arbeidsløshet og undertrykking på skolen til støtte for regjering og staten. Internasjonalt forsvaret de sosialim-

perialismens angrep på Tsjekkoslovakia og Sovjets «rett» til å sende tropper over hele verden. Dette er ei linje som støtter imperialismen og undertrykkinga. Disse ungdomsorganisasjonene er motstandere av at det norske folket skal reise seg til væpna kamp ved et sosialimperialistisk angrep på Norge.

Det er viktig å bekjempe og isolere de borgerlige arbeiderpartiene og deres ungdomsorganisasjoner.

— AKP(m-l) er en del av den internasjonale kommunistiske bevegelsen — hvor står egentlig denne bevegelsen i dag?

— Den internasjonale marxist-leninistiske bevegelsen er i sterk framgang. Proletariatet og folkene i svært mange land har i dag en fortropp som er i stand til å lede kampen. Situasjonen i den internasjonale kommunistiske bevegelsen er mye bedre nå enn for bare noen få år siden. AKP(m-l) er nært knytta til denne bevegelsen. Som et resultat av dette fikk landsmøtet hilsninger fra *alle kontinenter*.

Jeg var nylig gjest på de 7. kongressen til Arbeidets Parti i Albania. Der traff jeg representanter fra mer enn et 30-tall marxist-leninistiske partier og bevegelser over hele verden. De ga et klart bevis for at tendensen i den internasjonale kommunistiske bevegelsen er større enhet og større slagkraft. Dette bærer bud om den proletariske verdensrevolusjonens seier.

— AKP(m-l) blir beskyldt

for å bestå av bare intellektuelle.

— AKP(m-l) har i dag et godt fotfeste innafor den framskredne delen av proletariatet. Landsmøtet slo fast det faktum at partiet spiller den ledende rollen i alle de viktigste kampene i arbeiderklassen. 60% av delegatene på landsmøtet var arbeidere.

I denne sammenhengen vil jeg nevne at landsmøtet i kampen for sosialismen la særlig vekt på å bekjempe arbeideraristokratiet — det er de betalte agentene for imperialismen og borgerskapet. Vi må kjempe for å isolere disse pampene og det tynne laget av borgerliggjorte arbeidere fra den breie arbeidermassen. Våre erfaringer er at spesielt unge arbeidere lettere gjennomskuer de hule frasene og de falske løftene fra arbeideraristokratene. Dette er en tendens vi ønsker å styrke.

— Hvilke oppgaver stilte landsmøtet for arbeidet framover?

— AKP(m-l) tar ikke mål av seg til mindre enn å lede den sosialistiske revolusjonen i Norge. For å nå dette målet er det nødvendig at partiet styrker seg organisatorisk og intensiverer studiene av de marxist-leninistiske klassikere. Men AKP(m-l) kan ikke

gjennomføre revolusjonen aleine — revolusjonen er arbeiderklassen og de breie arbeidermassenes verk. Dette betyr at partiet ytterligere må knytte forbindelsene til arbeidermassene i Norge. Vi må kjempe for å *organisere* massene for å føre kampen.

Landsmøtet utvikla også ei linje for hvordan partiet skal møte en eventuell krig. Det sentrale i strategien er at proletariatet og de breie arbeidende massene må reise seg til en nasjonal revolusjonær folkekrig under ledelse av AKP(m-l) for å kaste ut okkupanten. Når det er skjedd må vi begynne å bygge sosialismen og proletariatets diktatur direkte. Vi skal hindre at kapitalistene river til seg makt igjen etter at folket har frigjort landet!

AKP(m-l)s andre landsmøte var et viktig skritt framover for hele arbeiderklassen. Alle revolusjonære bør studere dokumentene fra landsmøtet. Jeg vil oppfordre alle unge sympatisører av AKP(m-l) om å gå inn i Rød Ungdom eller Norges Kommunistiske Studentforbund for å føre partiets linje ut til ungdomsmassene. En sterk kommunistisk ungdomsbevegelse er en viktig forutsetning for den sosialistiske revolusjonen.

